

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2012

για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

(αναδιτύπωση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

δικαιοσύνη. Δεδομένου ότι πρόκειται να επέλθει σειρά τροποποιήσεων, ο εν λόγω κανονισμός, για λόγους σαφήνειας, θα πρέπει να αναδιτυπωθεί.

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 67 παράγραφος 4 και το άρθρο 81 παράγραφος 2 στοιχεία α), γ) και ε),

(2) Κατά τη συνεδρίασή του στις Βρυξέλλες στις 10 και 11 Δεκεμβρίου 2009, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε νέο πολυετές πρόγραμμα με τίτλο «το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης — Μια ανοικτή και ασφαλής Ευρώπη που εξυπηρετεί και προστατεύει τους πολίτες»⁽⁴⁾. Στο Πρόγραμμα της Στοκχόλμης το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έκρινε ότι η διαδικασία κατάρτησης όλων των ενδιάμεσων μέτρων (της κήρυξης εκτελεστότητας) θα πρέπει να συνεχισθεί κατά την περίοδο που καλύπτεται από το εν λόγω πρόγραμμα. Ταυτόχρονα η κατάρτησης της κήρυξης εκτελεστότητας θα πρέπει επίσης να συνοδεύεται από σειρά διασφαλίσεων.

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

(3) Η Ένωση θέτει ως στόχο τη διατήρηση και την ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης, μεταξύ άλλων διευκολύνοντας την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, ιδίως με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών και εξωδικαστικών αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις. Προκειμένου να δημιουργήσει σταδιακά έναν τέτοιο χώρο, η Ένωση πρέπει να θεσπίσει μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, οι οποίες έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις, ιδίως όταν αυτό είναι απαραίτητο για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία⁽²⁾,

(4) Ορισμένες διαφορές μεταξύ των εθνικών κανόνων για τη δικαιοδοσία και την αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων δυσχεραίνουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Είναι ουσιώδης η θέσπιση διατάξεων σχετικά με την ενοποίηση των κανόνων σύγκρουσης δικαιοδοσίας στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ώστε να εξασφαλίζεται ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται σε κράτος μέλος.

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Την 21η Απριλίου 2009, η Επιτροπή ενέκρινε έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽³⁾. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της έκθεσης, η λειτουργία του εν λόγω κανονισμού είναι γενικά ικανοποιητική, αλλά είναι επιθυμητό να βελτιωθεί η εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του για να διευκολυνθεί περαιτέρω η ελεύθερη κυκλοφορία των αποφάσεων, και να αναβαθμιστεί ακόμη περισσότερο η πρόσβαση στη

(5) Οι εν λόγω διατάξεις εμπίπτουν στο χώρο της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις κατά την έννοια του άρθρου 81 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 218 της 23.7.2011, σ. 78.⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2012 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 6ης Δεκεμβρίου 2012.⁽³⁾ ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ C 115 της 4.5.2010, σ. 1.

- (6) Για να επιτευχθεί ο στόχος της ελεύθερης κυκλοφορίας των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, είναι αναγκαίο και ενδεδειγμένο οι κανόνες σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων να καθορίζονται από δεσμευτικό και άμεσα εφαρμοστέο νομοθέτημα της Ένωσης.
- (7) Τα τότε κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, συνήψαν στις 27 Σεπτεμβρίου 1968, στο πλαίσιο του άρθρου 220 τέταρτη περίπτωση της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, τη σύμβαση των Βρυξελλών για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία μεταγενέστερα τροποποιήθηκε από τις συμβάσεις προσχώρησης σε αυτή τη σύμβαση νέων κρατών μελών ⁽¹⁾ (εφεξής «σύμβαση των Βρυξελλών του 1968»). Στις 16 Σεπτεμβρίου 1988, τα τότε κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ορισμένα κράτη ΕΖΕΣ συνήψαν τη σύμβαση του Λουγκάνο για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽²⁾ (εφεξής «σύμβαση του Λουγκάνο του 1988»), η οποία είναι παράλληλη με τη σύμβαση των Βρυξελλών του 1968. Η σύμβαση του Λουγκάνο του 1988 ετέθη σε εφαρμογή στην Πολωνία την 1η Φεβρουαρίου 2000.
- (8) Στις 22 Δεκεμβρίου 2000 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 που αντικατέστησε τη σύμβαση των Βρυξελλών του 1968, σε ό,τι αφορά τα εδάφη των κρατών μελών που καλύπτονται από τη ΣΛΕΕ στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών εκτός της Δανίας. Με την απόφαση 2006/325/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽³⁾, η Κοινότητα συνήψε συμφωνία με τη Δανία που εξασφαλίζει την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 στη Δανία. Η σύμβαση του Λουγκάνο του 1988 αναθεωρήθηκε από τη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽⁴⁾, που συνήφθη στο Λουγκάνο στις 30 Οκτωβρίου 2007 από την Κοινότητα, τη Δανία, την Ισλανδία, τη Νορβηγία και την Ελβετία (εφεξής «σύμβαση του Λουγκάνο του 2007»).
- (9) Η σύμβαση των Βρυξελλών του 1968 συνεχίζει να εφαρμόζεται στα εδάφη των κρατών μελών που υπάγονται στο εδαφικό πεδίο εφαρμογής της εν λόγω σύμβασης και τα οποία αποκλείονται από τον παρόντα κανονισμό κατ' εφαρμογή του άρθρου 355 της ΣΛΕΕ.
- (10) Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού πρέπει να καλύπτει όλες τις κύριες αστικές και εμπορικές υποθέσεις εκτός από κάποια σαφώς καθορισμένα ζητήματα, ιδίως τις υποχρεώσεις διατροφής, που θα πρέπει να αποκλεισθούν από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού μετά την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 4/2009 του Συμβουλίου,
- της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής ⁽⁵⁾.
- (11) Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, στα δικαστήρια των κρατών μελών περιλαμβάνονται τα δικαστήρια που είναι κοινά σε διάφορα κράτη μέλη, όπως το Δικαστήριο της Βελγίας, όταν ασκούν δικαιοδοσία επί ζητημάτων που εμπίπτουν στον παρόντα κανονισμό. Συνεπώς, οι αποφάσεις των δικαστηρίων αυτών πρέπει να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (12) Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στη διατησία. Καμιά διάταξη του δεν εμποδίζει τα δικαστήρια κράτους μέλους που εκδικάζουν προσφυγή σε υπόθεση στην οποία οι διάδικοι έχουν συνάψει συμφωνία περί διατησίας, είτε να παρέμπουν τους διαδίκους σε διατησία είτε να αναστέλλουν ή να περατώνουν τη διαδικασία, ή να εξετάζουν εάν η συμφωνία διατησίας είναι άκυρη, ανενεργός ή ανεφάρμοστη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
- Μια απόφαση που εκδόθηκε από δικαστήριο κράτους μέλους σχετικά με το εάν μια συμφωνία διατησίας είναι άκυρη, ανυπόστατη ή ανεφάρμοστη, δεν υπόκειται στους κανόνες αναγνώρισης και εκτέλεσης που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, ανεξαρτήτως του εάν το δικαστήριο έκρινε το ζήτημα ως κύριο ή παρεμπόπτον.
- Εξάλλου, το γεγονός ότι ένα δικαστήριο κράτους μέλους, το οποίο ασκεί διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού ή του εθνικού δικαίου, απεφάνθη ότι μια συμφωνία περί διατησίας είναι άκυρη, ανυπόστατη ή ανεφάρμοστη, δεν εμποδίζει να αναγνωρισθεί η απόφαση του δικαστηρίου επί της ουσίας της υποθέσεως ή, κατά περίπτωση, να εκτελεσθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Αυτό δεν θίγει την αρμοδιότητα των δικαστηρίων των κρατών μελών να αποφασίζουν για την αναγνώριση και την εκτέλεση διατησιακών αποφάσεων κατ' εφαρμογή της σύμβασης για την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών διατησιακών αποφάσεων, η οποία συνήφθη στη Νέα Υόρκη στις 10 Ιουνίου 1958 (εφεξής «σύμβαση Νέας Υόρκης του 1958») και η οποία υπερισχύει του παρόντος κανονισμού.
- Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε προσφυγή ή παρεμπόππουσα διαδικασία, ειδικότερα, όσον αφορά τη συγκρότηση ενός διατησιακού δικαστηρίου, τις αρμοδιότητες των διατησιτών, τη διεξαγωγή μιας διατησιακής διαδικασίας ή τυχόν άλλες πτυχές της εν λόγω διαδικασίας, ούτε σε τυχόν προσφυγή ή απόφαση ακύρωσης, επανεξέτασης, άσκησης ένδικου μέσου, αναγνώρισης ή εκτέλεσης διατησιακής απόφασης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 299 της 31.12.1972, σ. 32, ΕΕ L 304 της 30.10.1978, σ. 1, ΕΕ L 388 της 31.12.1982, σ. 1, ΕΕ L 285 της 3.10.1989, σ. 1, ΕΕ C 15 της 15.1.1997, σ. 1. Για ενοποιημένο κείμενο βλέπε ΕΕ C 27 της 26.1.1998, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 319 της 25.11.1988, σ. 9.

⁽³⁾ ΕΕ L 120 της 5.5.2006, σ. 22.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 147 της 10.6.2009, σ. 5.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 7 της 10.1.2009, σ. 1.

- (13) Οι δικαστικές διαφορές που υπάγονται στον παρόντα κανονισμό πρέπει να παρουσιάζουν σύνδεσμο με το έδαφος των κρατών μελών. Συνεπώς, οι κοινοί κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας θα πρέπει, κατά κανόνα, να εφαρμόζονται όταν ο εναγόμενος έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος.
- (14) Ο εναγόμενος που δεν έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος θα πρέπει γενικώς να υπόκειται στους εθνικούς κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας που ισχύουν στο κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου.
- Ωστόσο, προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία των καταναλωτών και των εργαζομένων, να προστατευθεί η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων των κρατών μελών στις περιπτώσεις που έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία και να καταστεί σεβαστή η αυτονομία των διαδικών, ορισμένοι κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται ανεξαρτήτως του τόπου κατοικίας του εναγομένου.
- (15) Οι κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας θα πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό βαθμό προβλεψιμότητας και να βασίζονται στην αρχή της γενικής δωσιδικίας της κατοικίας του εναγομένου. Η δωσιδικία αυτή θα πρέπει να ισχύει πάντοτε, εκτός από μερικές συγκεκριμένες περιπτώσεις όπου το επίδικο αντικείμενο ή η αυτονομία των διαδικών δικαιολογεί άλλο συνδετικό στοιχείο. Η κατοικία των νομικών προσώπων πρέπει να καθορίζεται αυτοτελώς ώστε να αυξάνεται η διαφάνεια των κοινών κανόνων και να αποφεύγονται οι συγκρούσεις δικαιοδοσίας.
- (16) Η δωσιδικία της κατοικίας του εναγομένου πρέπει να συμπληρωθεί από εναλλακτικές δωσιδικίες που θα ισχύουν λόγω του στενού συνδέσμου μεταξύ του δικαστηρίου και της διαφοράς ή για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης. Η ύπαρξη στενού συνδέσμου θα πρέπει να παρέχει ασφάλεια δικαίου και να αποφεύγεται το ενδεχόμενο ο εναγόμενος να ενάγεται ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους το οποίο δεν μπορούσε ευλόγως να προβλέψει. Αυτό το στοιχείο είναι σημαντικό, ιδίως σε διαφορές που αφορούν εξωσυμβατικές υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από παραβιάσεις της ιδιωτικότητας και του δικαιώματος της προσωπικότητας, περιλαμβανομένης της δυσφήμισης.
- (17) Ο κύριος πολιτιστικών αγαθών όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 93/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1993, σχετικά με την επιστροφή πολιτιστικών αγαθών που έχουν παράνομα απομακρυνθεί από το έδαφος κράτους μέλους⁽¹⁾, θα δύναται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό να κινηθεί διαδικασία με αντικείμενο αστική αξίωση για την ανάκτηση, βάσει δικαιώματος κυριότητας, τέτοιου πολιτιστικού αγαθού ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου ευρίσκεται το πολιτιστικό αγαθό τη στιγμή που ασκείται η προσφυγή. Οι εν λόγω διαδικασίες δεν θίγουν τις διαδικασίες που κινούνται βάσει της οδηγίας 93/7/ΕΟΚ.
- (18) Στις συμβάσεις ασφάλισης, καταναλωτών και εργασίας είναι σκόπιμο να προστατεύεται το αδύναμο μέρος με ευνοϊκότερους για τα συμφέροντά του κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας.
- (19) Η αυτονομία των μερών μιας σύμβασης όσον αφορά τον καθορισμό του αρμοδίου δικαστηρίου πρέπει να τηρείται με την επιφύλαξη των αποκλειστικών βάσεων διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό, εκτός εάν πρόκειται για συμβάσεις ασφάλισης, καταναλωτών και εργασίας, όπου επιτρέπεται μόνον περιορισμένη αυτονομία.
- (20) Σε περίπτωση που ανακύπτει ζήτημα σχετικά με το κατά πόσον συμφωνία παρέκτασης υπέρ δικαστηρίου ή δικαστηρίων ενός κράτους μέλους είναι άκυρη ως προς την ουσιαστική της ισχύ, το ζήτημα κρίνεται βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους του δικαστηρίου ή των δικαστηρίων που ορίζονται στη συμφωνία, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων περί συγκρούσεως δικαίων του συγκεκριμένου κράτους μέλους.
- (21) Για λόγους αρμονικής απονομής της δικαιοσύνης θα πρέπει να ελαχιστοποιηθεί η πιθανότητα παράλληλης εκδίκασης μιας υπόθεσης και να αποφεύγεται η έκδοση ασυμβατών αποφάσεων σε διαφορετικά κράτη μέλη. Θα πρέπει να προβλεφθεί σαφής και αποτελεσματικός μηχανισμός για την επίλυση των περιπτώσεων εκκρεμοδικίας και συνάφειας και για την αποφυγή προβλημάτων που απορρέουν από τις διαφοροποιήσεις στα κράτη μέλη ως προς τον χρόνο από τον οποίο μια υπόθεση θεωρείται ότι εκκρεμεί. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να καθοριστεί ο χρόνος αυτός αυτοτελώς.
- (22) Ωστόσο, προκειμένου να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των αποκλειστικών συμφωνιών παρέκτασης και να αποφεύγονται οι καταχρηστικές πρακτικές προσφυγής στη δικαιοσύνη, είναι απαραίτητο να προβλεφθεί εξαίρεση από τον γενικό κανόνα περί εκκρεμοδικίας προκειμένου να αντιμετωπίζεται ικανοποιητικά μια συγκεκριμένη περίπτωση παράλληλης εκδίκασης υπόθεσης. Πρόκειται για την περίπτωση κατά την οποία δικαστήριο που δεν έχει οριστεί σε αποκλειστική συμφωνία παρέκτασης επιλαμβάνεται διαδικασίας και το ορισθέν δικαστήριο επιλαμβάνεται μεταγενέστερα διαδικασίας για την το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία και μεταξύ των ιδίων διαδικών. Στην περίπτωση αυτή, το πρώτο επιληφθέν δικαστήριο υποχρεούται να αναστείλει τη διαδικασία του μόλις επιληφθεί το ορισθέν δικαστήριο και έως ότου το δεύτερο αυτό δικαστήριο κηρύξει εαυτό αναρμόδιο βάσει της αποκλειστικής συμφωνίας παρέκτασης. Αυτό έχει σκοπό να διασφαλίσει ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, θα δίδεται προτεραιότητα στο ορισθέν δικαστήριο ώστε να αποφασίσει επί της εγκυρότητας της συμφωνίας και σχετικά με τον βαθμό εφαρμογής της συμφωνίας στη διαφορά που εκκρεμεί ενώπιον του. Το ορισθέν δικαστήριο θα πρέπει να μπορεί να συνεχίσει τις εργασίες του ανεξαρτήτως του εάν το μη ορισθέν δικαστήριο απεφάσισε ήδη να αναστείλει τη διαδικασία του.

(¹) ΕΕ L 74 της 27.3.1993, σ. 74.

Η εξαίρεση αυτή δεν θα πρέπει να καλύπτει περιπτώσεις κατά τις οποίες οι διάδικοι έχουν συνάψει αντικρουόμενες αποκλειστικές συμφωνίες παρέκτασης ή όταν δικαστήριο που έχει οριστεί σε παρόμοια συμφωνία επιληφθεί πρώτο. Στις περιπτώσεις αυτές θα πρέπει να ισχύει η γενική διάταξη του παρόντος κανονισμού περί εκκρεμοδικίας.

(23) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει ευέλικτο μηχανισμό που επιτρέπει στα δικαστήρια των κρατών μελών να λαμβάνουν υπόψη τις διαδικασίες που εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίων τρίτων κρατών, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη το κατά πόσον η απόφαση που εκδίδεται σε τρίτο κράτος θα είναι δυνατόν να αναγνωρισθεί και να εκτελεσθεί στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους αυτού και την ορθή απονομή της δικαιοσύνης.

(24) Για τη σωστή απονομή της δικαιοσύνης, το δικαστήριο του οικείου κράτους μέλους θα πρέπει να αξιολογεί όλα τα πραγματικά περιστατικά της ενώπιόν του υποθέσεως. Εδώ περιλαμβάνεται η σχέση μεταξύ των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης, των διαδικών και του ενδιαφερόμενου τρίτου κράτους, το στάδιο που βρίσκεται η διαδικασία στο τρίτο κράτος κατά την εκκίνηση της διαδικασίας στο δικαστήριο του κράτους μέλους και το εάν ή όχι το δικαστήριο του τρίτου κράτους αναμένεται να εκδώσει απόφαση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

Η αξιολόγηση αυτή μπορεί επίσης να εξετάζει το εάν το δικαστήριο του τρίτου κράτους έχει αποκλειστική δικαιοδοσία στη συγκεκριμένη υπόθεση σε περιστάσεις στις οποίες ένα δικαστήριο κράτους μέλους θα μπορούσε να έχει αποκλειστική δικαιοδοσία.

(25) Η έννοια των ασφαλιστικών και συντηρητικών μέτρων θα πρέπει να περιλαμβάνει, λόγου χάρι, τη διαταγή συντηρητικών μέτρων με σκοπό τη συγκέντρωση πληροφοριών ή την προστασία αποδεικτικών στοιχείων, όπως αναφέρεται στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας⁽¹⁾. Δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει μέτρα τα οποία δεν έχουν συντηρητικό χαρακτήρα, όπως μέτρα που διατάσσουν την ακρόαση μάρτυρα. Αυτό δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις⁽²⁾.

(26) Η αμοιβαία εμπιστοσύνη στην απονομή της δικαιοσύνης στην Ένωση δικαιολογεί την αρχή όπως οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται σε όλα τα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία. Επιπλέον,

η σκοπιμότητα να καταστούν οι διασυνοριακές διαφορές λιγότερο χρονοβόρες και δαπανηρές δικαιολογεί την κατάργηση της κήρυξης εκτελεστότητας πριν από την εκτέλεση στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης. Ως εκ τούτου, η απόφαση που εκδίδεται από τα δικαστήρια κράτους μέλους θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως εάν είχε εκδοθεί στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

(27) Για τους σκοπούς της ελεύθερης κυκλοφορίας των αποφάσεων, απόφαση εκδοθείσα σε κράτος μέλος αναγνωρίζεται και εκτελείται σε άλλο κράτος μέλος ακόμη και εάν έχει εκδοθεί κατά προσώπου που δεν έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος.

(28) Όταν η απόφαση περιλαμβάνει μέτρο ή διαταγή που δεν προβλέπεται στο δίκαιο του κράτους μέλους αναγνώρισης ή εκτέλεσης, το μέτρο ή η διαταγή, και κάθε σχετικό δικαίωμα, θα πρέπει κατά το δυνατόν να προσαρμοσθούν σε μέτρο ή διαταγή που κατά το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους έχει ισοδύναμα αποτελέσματα και παρεμφερείς στόχους. Κάθε κράτος μέλος καθορίζει τον τρόπο και τον φορέα που διενεργεί την προσαρμογή.

(29) Η άμεση εκτέλεση, στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η εκτέλεση, απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος χωρίς κήρυξη της εκτελεστότητας δεν πρέπει να θέτει σε κίνδυνο τον σεβασμό των δικαιωμάτων της υπεράσπισης. Συνεπώς, το πρόσωπο κατά του οποίου επιδιώκεται η εκτέλεση θα πρέπει να μπορεί να υποβάλει αίτηση άρνησης της αναγνώρισης ή εκτέλεσης απόφασης εάν θεωρεί ότι συντρέχει λόγος άρνησης αναγνώρισης. Εν προκειμένω περιλαμβάνεται το επιχείρημα ότι δεν είχε τη δυνατότητα να προετοιμάσει την υπεράσπισή του όταν η απόφαση εκδίδεται ερήμην αυτού σε αστική υπόθεση που συνδέεται με ποινική διαδικασία. Περιλαμβάνει επίσης τα επιχειρήματα τα οποία μπορεί κάποιος να επικαλεστεί βάσει συμφωνίας που έχει συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 59 της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968 μεταξύ του κράτους μέλους από το οποίο ζητείται η εκτέλεση και τρίτου κράτους.

(30) Ο διάδικος που αντιτάσσεται στην εκτέλεση απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος θα πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, και σύμφωνα με το νομικό σύστημα του κράτους μέλους αναγνώρισης ή εκτέλεσης, να είναι σε θέση να επικαλεστεί, στην ίδια διαδικασία, εκτός από τους λόγους άρνησης κατά τον παρόντα κανονισμό, τους λόγους άρνησης που προβλέπονται στην εθνική νομοθεσία και εντός των προθεσμιών που αυτή προβλέπει.

Η αναγνώριση μιας απόφασης μπορεί, ωστόσο, να απορριφθεί μόνο εφόσον συντρέχουν ένας ή περισσότεροι από τους λόγους άρνησης που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

⁽¹⁾ ΕΕ L 157 της 30.4.2004, σ. 45.

⁽²⁾ ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 1.

- (31) Ενόσω εκκρεμεί ένσταση για την εκτέλεση απόφασης, τα δικαστήρια του κράτους μέλους από το οποίο ζητείται η εκτέλεση θα πρέπει να μπορούν, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας εξέτασης της εν λόγω ένστασης, συμπεριλαμβανομένου τυχόν ένδικου μέσου, να επιτρέπουν τη συνέχιση της εκτέλεσης υπό την επιφύλαξη περιορισμού της εκτέλεσης η σύστασης εγγύησης.
- (32) Για να ενημερωθεί το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, η βεβαίωση που θεσπίζεται βάσει του παρόντος κανονισμού, εάν χρειάζεται συνοδευόμενη από την απόφαση, επιδίδεται και κοινοποιείται σε αυτό το πρόσωπο σε εύλογο χρονικό διάστημα πριν το πρώτο μέτρο της εκτέλεσης. Στο πλαίσιο αυτό, ως πρώτο μέτρο εκτέλεσης λογίζεται το πρώτο μέτρο της εκτέλεσης μετά την επίδοση και κοινοποίησης.
- (33) Εφόσον ασφαλιστικά και συντηρητικά μέτρα διατάσσονται από το αρμόδιο για την ουσία της υπόθεσης δικαστήριο, θα πρέπει να εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία τους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Ωστόσο, ασφαλιστικά και συντηρητικά, μέτρα που διατάσσονται από το δικαστήριο αυτό χωρίς κλήτευση του εναγομένου δεν αναγνωρίζονται και δεν εκτελούνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού εκτός εάν η απόφαση που περιέχει το μέτρο επιδίδεται και κοινοποιείται στον εναγόμενο πριν από την εκτέλεσή τους. Αυτό δεν αποκλείει την αναγνώριση και εκτέλεση των εν λόγω μέτρων βάσει του εθνικού δικαίου. Σε περίπτωση που τα ασφαλιστικά και συντηρητικά μέτρα διατάσσονται από δικαστήριο κράτους μέλους που δεν έχει αρμοδιότητα επί της ουσίας της υπόθεσης, οι συνέπειες των μέτρων θα πρέπει να περιορίζονται, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους.
- (34) Θα πρέπει να διασφαλισθεί η συνέχεια μεταξύ της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 και του παρόντος κανονισμού, και γι' αυτό το σκοπό θα πρέπει να προβλεφθούν μεταβατικές διατάξεις. Η ίδια ανάγκη συνέχειας ισχύει και όσον αφορά την ερμηνεία των διατάξεων από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968 και των κανονισμών που την αντικατέστησαν.
- (35) Η τήρηση των διεθνών δεσμεύσεων που έχουν συνάψει τα κράτη μέλη έχει ως συνέπεια ότι ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις συμβάσεις στις οποίες τα κράτη μέλη είναι συμβαλλόμενα μέρη και οι οποίες αφορούν ειδικά θέματα.
- (36) Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών σύμφωνα με τις Συνθήκες, ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή διμερών συμβάσεων και συμφωνιών μεταξύ ενός τρίτου κράτους και ενός κράτους μέλους που έχουν συναφθεί πριν την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 οι οποίες αφορούν θέματα που διέπονται από τον παρόντα κανονισμό.
- (37) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τηρούνται ενήμερες οι βεβαιώσεις που χρησιμοποιούνται σε σχέση με την αναγνώριση ή εκτέλεση αποφάσεων, δημοσίων εγγράφων και δικαστικών συμβιβασμών στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ ανατίθεται στην Επιτροπή όσον αφορά τροποποιήσεις των παραρτημάτων Ι και ΙΙ του παρόντος κανονισμού. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να πραγματοποιεί η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομώνων. Η Επιτροπή, όταν προετοιμάζει και συντάσσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, θα πρέπει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (38) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου, που διασφαλίζονται στο άρθρο 47 του Χάρτη.
- (39) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται συνεπώς να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός περιορίζεται στο ελάχιστο που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων αυτών και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία προς τούτο όρια.
- (40) Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία, σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας που έχει προσαρτηθεί στη ΣΕΕ και στην τότε συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, συμμετείχαν στην έκδοση και στην εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που έχει προσαρτηθεί στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία κοινοποίησαν την επιθυμία τους να μετάσχουν στην έκδοση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (41) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας το οποίο έχει προσαρτηθεί στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του, χωρίς να θίγεται η δυνατότητα της χώρας αυτής να εφαρμόσει τις τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 σύμφωνα με το άρθρο 3 της συμφωνίας, της 19ης Οκτωβρίου 2005, μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ ΕΕ L 299 της 16.11.2005, σ. 62.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις ή την ευθύνη κράτους για πράξεις ή παραλείψεις κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας (*acta jure imperii*).

2. Εξαιρούνται από την εφαρμογή του:

- α) η κατάσταση ή η ικανότητα δικαίου φυσικών προσώπων, περιουσιακά δικαιώματα που προκύπτουν από την έγγαμη σχέση ή από σχέση της οποίας τα αποτελέσματα εξομοιώνονται προς εκείνα του γάμου σύμφωνα με το εφαρμοστέο σε αυτήν δίκαιο·
- β) οι πτωχεύσεις, οι διαδικασίες λύσης και εκκαθάρισης αφερέγγυων επιχειρήσεων ή άλλων νομικών προσώπων, οι δικαστικοί συμβιβασμοί, οι πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες·
- γ) η κοινωνική ασφάλιση·
- δ) η διαίτησία·
- ε) οι υποχρεώσεις διατροφής που απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγχιστείας·
- στ) οι κληρονομικές σχέσεις, περιλαμβανομένων των υποχρεώσεων διατροφής που προκύπτουν λόγω θανάτου.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- α) ως «απόφαση» νοείται κάθε απόφαση που εκδίδεται από δικαστήριο του κράτους μέλους, όποια και αν είναι η ονομασία της, π.χ. διάταξη, εντολή, απόφαση ή διαταγή εκτελέσεως, καθώς και κάθε απόφαση για τον προσδιορισμό των δικαστικών εξόδων από το γραμματέα του δικαστηρίου.

Για τους σκοπούς του κεφαλαίου III, ο όρος «απόφαση» περιλαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα, που διατάσσονται από δικαστήριο το οποίο έχει διεθνή δικαιοδοσία επί της ουσίας της υπόθεσης

δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Δεν περιλαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα που διατάσσονται από τέτοιο δικαστήριο χωρίς κλήτευση του εναγομένου εκτός εάν η απόφαση που προβλέπει το μέτρο έχει επιδοθεί στον εναγόμενο πριν από την εκτέλεσή τους·

- β) ως «δικαστικός συμβιβασμός» νοείται ο συμβιβασμός που έχει εγκριθεί από δικαστήριο κράτους μέλους ή έχει συναφθεί στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους·
- γ) ως «δημόσιο έγγραφο» νοείται το έγγραφο που έχει συνταχθεί ή καταχωρισθεί επισήμως ως δημόσιο έγγραφο στο κράτος μέλος προέλευσης και του οποίου η γνησιότητα:
 - i) συνδέεται με την υπογραφή και το περιεχόμενο του δημόσιου εγγράφου και
 - ii) έχει πιστοποιηθεί από δημόσια αρχή ή οποιαδήποτε άλλη εξουσιοδοτημένη προς τούτο αρχή·
- δ) ως «κράτος μέλος προέλευσης» νοείται το κράτος μέλος στο οποίο, ανάλογα με την περίπτωση, εκδόθηκε η απόφαση, εγκρίθηκε ή συνήφθη ο δικαστικός συμβιβασμός ή καταρτίστηκε επίσημα ή καταχωρήθηκε το δημόσιο έγγραφο·
- ε) ως «κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης» νοείται το κράτος μέλος όπου γίνεται επίκληση της αναγνώρισης της απόφασης, ή ζητείται η εκτέλεση της απόφασης, του δικαστικού συμβιβασμού ή του δημοσίου εγγράφου·
- στ) ως «δικαστήριο προέλευσης» νοείται το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση ή αναγνώριση της οποίας αποτελεί αντικείμενο επίκλησης ή, η εκτέλεση της οποίας επιδιώκεται.

Άρθρο 3

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ο όρος «δικαστήριο» περιλαμβάνει τις ακόλουθες αρχές στο μέτρο που είναι αρμόδιες για ζητήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού:

- α) στην Ουγγαρία, στις συνοπτικές διαδικασίες διαταγών πληρωμής (*fizetési meghagyásos eljárás*), τον συμβολαιογράφο (*közjegyző*)·
- β) στη Σουηδία, στις συνοπτικές διαδικασίες διαταγών πληρωμής (*betalningsföreläggande*) και αρωγής (*handräckning*), την Αρχή αναγκαστικής είσπραξης (*Kronofogdemyndigheten*).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 4

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.

2. Τα πρόσωπα που δεν έχουν την ιθαγένεια του κράτους μέλους στο οποίο κατοικούν, υπάγονται, στο κράτος αυτό, στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που ισχύουν για τους ημεδαπούς.

Άρθρο 5

1. Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε κράτος μέλος μπορούν να εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 έως 7 του παρόντος κεφαλαίου.

2. Ειδικότερα, δεν εφαρμόζονται σε βάρος των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 οι εθνικοί κανόνες περί δικαιοδοσίας που κοινοποιούνται από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 6

1. Αν ο εναγόμενος δεν έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος, η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων κάθε κράτους μέλους ρυθμίζεται από το δικαίωμα αυτού του κράτους μέλους, με την επιφύλαξη του άρθρου 18 παράγραφος 1, του άρθρου 21 παράγραφος 2, και των άρθρων 24 και 25.

2. Κατά του εναγομένου αυτού, κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του, μπορεί να επικαλεσθεί στο κράτος μέλος αυτό, όπως και οι ημεδαποί, τους εκεί ισχύοντες κανόνες δικαιοδοσίας, και ιδίως εκείνους που κοινοποιήθηκαν από το κράτος μέλος στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 76 παράγραφος 1 στοιχείο α).

ΤΜΗΜΑ 2

Ειδικές δικαιοδοσίες

Άρθρο 7

Πρόσωπο που έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος:

1) α) ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή οφείλει να εκπληρωθεί η παροχή·

β) για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας διάταξης, και εφόσον δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, ο τόπος εκπλήρωσης της επίδικης παροχής είναι:

— εφόσον πρόκειται για πώληση εμπορευμάτων, ο τόπος του κράτους μέλους όπου, δυνάμει της σύμβασης, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παράδοση των εμπορευμάτων,

— εφόσον πρόκειται για παροχή υπηρεσιών, ο τόπος του κράτους μέλους όπου, δυνάμει της σύμβασης, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παροχή των υπηρεσιών·

γ) το στοιχείο α) εφαρμόζεται, εφόσον δεν εφαρμόζεται το στοιχείο β)·

2) ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιολογικό γεγονός·

3) σε περιπτώσεις αγωγής αποζημίωσης ή αγωγής αποκατάστασης της προτέρας κατάστασης που θεμελιώνεται σε αξιόποινη πράξη, ενώπιον του δικαστηρίου όπου ασκείται η ποινική δίωξη, κατά το μέτρο που σύμφωνα με το δικαίωμα του δικαστηρίου αυτό μπορεί να επιληφθεί της πολιτικής αγωγής·

4) σε περιπτώσεις αστικής αγωγής για την ανάκτηση, βάσει δικαιώματος κυριότητας, πολιτιστικού αγαθού, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 1 σημείο 1 της οδηγίας 93/7/ΕΟΚ, που ασκείται από πρόσωπο που διεκδικεί το δικαίωμα ανάκτησης ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου ευρίσκεται το πολιτιστικό αγαθό κατά τη στιγμή της άσκησης της αγωγής·

5) ως προς διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευση υποκαταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης εγκατάστασης, ενώπιον του δικαστηρίου της τοποθεσίας τους·

6) για διαφορές κατά ιδρυτή, trustee ή δικαιούχου ενός trust που έχει συσταθεί είτε δυνάμει νόμου, είτε γραπτά ή προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου το trust έχει την έδρα του·

7) σε διαφορές σχετικές με πληρωμή της αμοιβής που απαιτείται για την αρωγή ή τη διάσωση φορτίου ή ναύλου, ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου το εν λόγω φορτίο ή ο αντίστοιχος ναύλος:

α) έχει κατασχεθεί για να εξασφαλισθεί η πληρωμή αυτή· ή

β) θα μπορούσε να είχε κατασχεθεί για το σκοπό αυτό, αλλά παρασχεθήκε εγγύηση ή άλλου είδους ασφάλεια·

η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται μόνον εφόσον προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι ο εναγόμενος έχει δικαίωμα επί του φορτίου ή του ναύλου, ή ότι είχε τέτοιο δικαίωμα κατά το χρόνο της εν λόγω αρωγής ή διάσωσης.

Άρθρο 8

Ένα πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί επίσης να εναχθεί:

- 1) εφόσον υπάρχουν πολλοί εναγόμενοι, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας ενός εξ αυτών, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχει τόσο στενή συνάφεια μεταξύ των αγωγών ώστε να ενδείκνυται να συνεκδικαστούν και να κριθούν συγχρόνως, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων αποφάσεων λόγω της χωριστής εκδίκασής τους·
- 2) αν πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή ή άλλη προσεπίκληση, ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης, εκτός αν μόνος σκοπός της ήταν να απομακρύνει τον εγγυητή ή τον προσεπικαλούμενο από το δικαστήριο που θα είχε διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση τους·
- 3) αν πρόκειται για ανταγωγή που απορρέει από την ίδια σύμβαση ή τα ίδια πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η κύρια αγωγή, ενώπιον του δικαστηρίου όπου εκκρεμεί η αγωγή αυτή·
- 4) ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, εάν η αγωγή μπορεί να συνδυασθεί με αγωγή κατά του ίδιου εναγομένου σε διαφορές που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτου, ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου.

Άρθρο 9

Όταν, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, δικαστήριο κράτους μέλους έχει διεθνή δικαιοδοσία για να κρίνει αγωγές αστικής ευθύνης που απορρέουν από χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίου, το δικαστήριο αυτό ή κάθε άλλο που το υποκαθιστά, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο αυτού του κράτους μέλους, εκδικάζει και τα αιτήματα σχετικά με τον περιορισμό αυτής της ευθύνης.

ΤΜΗΜΑ 3

Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίσεων

Άρθρο 10

Σε υποθέσεις ασφαλίσεων η διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από το παρόν τμήμα, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 6 και του άρθρου 7 σημείο 5.

Άρθρο 11

1. Ένας ασφαλιστής ο οποίος έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος μπορεί να εναχθεί:
 - α) ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους όπου έχει την κατοικία του·
 - β) σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον την αγωγή έχει ασκήσει ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή, ο ασφαλισμένος ή δικαιούχος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του ενάγοντος· ή
 - γ) αν πρόκειται για συνασφαλιστή, ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους στο οποίο έχει εναχθεί ο κύριος ασφαλιστής.

2. Όταν ο ασφαλιστής δεν έχει κατοικία στο έδαφος κράτους μέλους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σε κράτος μέλος, θεωρείται, για διαφορές σχετικές με την εκμετάλλυσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

Άρθρο 12

Ο ασφαλιστής μπορεί επιπλέον να εναχθεί ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός, αν πρόκειται για ασφάλιση αστικής ευθύνης ή για ασφάλιση ακινήτων. Το ίδιο ισχύει αν η ασφάλιση αφορά από κοινού ακίνητα και κινητά που καλύπτονται από το ίδιο ασφαλιστήριο και η προσβολή τους οφείλεται στην ίδια αιτία.

Άρθρο 13

1. Σε υποθέσεις ασφάλισης αστικής ευθύνης, ο ασφαλιστής μπορεί επίσης να προσεπικληθεί ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλισμένου, αν το δίκαιο του δικαστηρίου το επιτρέπει.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 10, 11 και 12 εφαρμόζονται σε περίπτωση ευθείας αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλιστή, εφόσον η ευθεία αγωγή επιτρέπεται.

3. Αν το δίκαιο που διέπει την ευθεία αγωγή προβλέπει την προσεπίκληση του αντισυμβαλλομένου του ασφαλιστή ή του ασφαλισμένου, το ίδιο δικαστήριο έχει δικαιοδοσία και ως προς αυτούς.

Άρθρο 14

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 13 παράγραφος 3, η αγωγή του ασφαλιστή μπορεί να ασκηθεί μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του ο εναγόμενος, ανεξάρτητα αν είναι ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή, ο ασφαλισμένος ή δικαιούχος.

2. Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δεν θίγουν το δικαίωμα άσκησης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, η κύρια αγωγή.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνία:

- 1) μεταγενέστερη της γένεσης της διαφοράς·
- 2) που επιτρέπει στον αντισυμβαλλόμενο, τον ασφαλισμένο ή σε δικαιούχο να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από τα προβλεπόμενα στο παρόν τμήμα·
- 3) που έχει συναφθεί μεταξύ ασφαλιστή και αντισυμβαλλομένου με κατοικία ή συνήθη διαμονή, κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης, στο ίδιο κράτος μέλος, και έχει ως αποτέλεσμα την ανάθεση διεθνούς δικαιοδοσίας στα δικαστήρια αυτού του κράτους μέλους, ακόμα και αν το ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην αλλοδαπή, εκτός αν το δικαίό του απαγορεύει τέτοια συμφωνία·

4) έχει συναφθεί με αντισυμβαλλόμενο που δεν έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος, εκτός αν πρόκειται για υποχρεωτική ασφάλιση ή για ασφάλιση ακινήτου που βρίσκεται σε κράτος μέλος· ή

5) αφορά ασφαλιστική σύμβαση, εφόσον αυτή καλύπτει έναν ή περισσότερους κινδύνους από τους αναφερόμενους στο άρθρο 16.

Άρθρο 16

Οι αναφερόμενοι κίνδυνοι στο άρθρο 15 σημείο 5 είναι οι ακόλουθοι:

1) κάθε απώλεια ή ζημία σε:

α) πλοία, εγκαταστάσεις ανοικτά των ακτών και στην ανοικτή θάλασσα ή αεροσκάφη, η οποία συνδέεται με τη χρησιμοποίησή τους για εμπορικούς σκοπούς·

β) εμπορεύματα, εκτός από τις αποσκευές επιβατών, κατά τη διάρκεια μεταφοράς που πραγματοποιείται με αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη, είτε ολικά είτε σε συνδυασμό με άλλα μεταφορικά μέσα·

2) κάθε είδος ευθύνης, εκτός από την ευθύνη για σωματικές βλάβες των επιβατών ή για απώλεια ή ζημία των αποσκευών τους:

α) από τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 στοιχείο α) ανωτέρω, στο μέτρο που, όσον αφορά τα τελευταία, το δίκαιο του κράτους μέλους εγγραφής του αεροσκάφους δεν απαγορεύει τις συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς την ασφάλιση των κινδύνων αυτών·

β) για ζημίες που προκαλούνται από εμπορεύματα κατά τη διάρκεια μεταφοράς υπό την έννοια του σημείου 1 στοιχείο β) ανωτέρω·

3) κάθε χρηματική ζημία συνδεόμενη με τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 στοιχείο α) ανωτέρω, ιδίως ζημία σχετική με το ναύλο ή τη ναύλωση·

4) κάθε άλλος κίνδυνος που συνδέεται προς έναν από τους αναφερόμενους στα σημεία 1 έως 3·

5) υπό την επιφύλαξη των προαναφερόμενων σημείων 1 έως 4, όλοι οι «μεγάλοι κίνδυνοι» όπως ορίζονται στην οδηγία 2009/138/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) ⁽¹⁾.

ΤΜΗΜΑ 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών

Άρθρο 17

1. Σε συμβάσεις που ο σκοπός τους μπορεί να θεωρηθεί ξένος προς την επαγγελματική δραστηριότητα του προσώπου που τις καταρτίζει, του καταναλωτή, η διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος με την επιφύλαξη του άρθρου 6 και του άρθρου 7 σημείο 5:

α) όταν πρόκειται για σύμβαση πώλησης αγαθών με τμηματική καταβολή του τιμήματος·

β) όταν πρόκειται για σύμβαση δανείου με σταδιακή εξόφληση ή παροχής πίστωσης με άλλη μορφή για τη χρηματοδότηση της αγοράς αγαθών· ή

γ) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, όταν η σύμβαση έχει συναφθεί με πρόσωπο το οποίο ασκεί εμπορικές ή επαγγελματικές δραστηριότητες στο έδαφος του κράτους μέλους κατοικίας του καταναλωτή ή κατευθύνει με οποιοδήποτε τρόπο τέτοιου είδους δραστηριότητες σε αυτό το κράτος μέλος ή σε διάφορα κράτη, συμπεριλαμβανομένου του εν λόγω κράτους μέλους, και η σύμβαση emπίπτει στο πεδίο των εν λόγω δραστηριοτήτων.

2. Όταν ο αντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή δεν έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος αλλά έχει υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση σε κράτος μέλος, θεωρείται, ως προς τις διαφορές τις σχετικές με την εκμετάλλυσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

3. Το παρόν τμήμα δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταφοράς, πλην των συμβάσεων στο συνολικό τίμημα των οποίων περιλαμβάνεται ο συνδυασμός δαπανών ταξιδιού και καταλύματος.

Άρθρο 18

1. Αγωγή του καταναλωτή κατά του αντισυμβαλλομένου ασκείται είτε ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο αντισυμβαλλόμενος είτε, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία του αντισυμβαλλομένου, ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου κατοικίας του καταναλωτή.

2. Αγωγή του αντισυμβαλλομένου κατά του καταναλωτή ασκείται μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

3. Το παρόν άρθρο δεν θίγει το δικαίωμα άσκησης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, η κύρια αγωγή.

⁽¹⁾ EE L 335 της 17.12.2009, σ. 1.

Άρθρο 19

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνία:

- 1) μεταγενέστερη της γένεσης της διαφοράς· ή
- 2) που επιτρέπει στον καταναλωτή να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα· ή
- 3) που έχει συναφθεί μεταξύ καταναλωτή και αντισυμβαλλομένου με κατοικία ή συνήθη διαμονή, κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης, στο ίδιο κράτος μέλος και απονέμει διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια αυτού του κράτους μέλους, εκτός αν το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους απαγορεύει τέτοια συμφωνία.

ΤΜΗΜΑ 5**Διεθνής δικαιοδοσία σε ατομικές συμβάσεις εργασίας****Άρθρο 20**

1. Ως προς διαφορές από ατομικές συμβάσεις εργασίας, η διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη του άρθρου 6, του άρθρου 7 σημείο 5 και, όταν η διαδικασία κινείται κατά εργοδότη, του άρθρου 8 σημείο 1.

2. Όταν εργαζόμενος συνάπτει ατομική σύμβαση εργασίας με εργοδότη ο οποίος δεν έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σε κράτος μέλος, τότε ο εργοδότης θεωρείται ότι για διαφορές σχετικές με τις εργασίες του υποκαταστήματος, πρακτορείου ή άλλης εγκατάστασης έχει την κατοικία του σ' αυτό το κράτος μέλος.

Άρθρο 21

1. Εργοδότης που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί:

- α) ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους όπου έχει την κατοικία του· ή
- β) σε άλλο κράτος μέλος:
 - i) ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου στον οποίο ή από τον οποίο ο εργαζόμενος συνήθως εκτελεί την εργασία του ή των δικαστηρίων του τελευταίου τόπου στον οποίο ή από τον οποίο συνήθως εκτελούσε την εργασία του· ή
 - ii) εάν ο εργαζόμενος δεν εκτελεί ή δεν εκτελούσε συνήθως την εργασία του στην ίδια πάντοτε χώρα, ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου στον οποίο είναι ή ήταν εγκατεστημένη η επιχείρηση που τον προσέλαβε.

2. Ο εργοδότης ο οποίος δεν έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος ενάγεται ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β).

Άρθρο 22

1. Ο εργοδότης μπορεί να ασκήσει αγωγή μόνο ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ο εργαζόμενος έχει την κατοικία του.

2. Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δεν θίγουν το δικαίωμα άσκησης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, η κύρια αγωγή.

Άρθρο 23

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνία που:

- 1) είναι μεταγενέστερη της γένεσης της διαφοράς· ή
- 2) επιτρέπει στον εργαζόμενο να προσφύγει σε άλλα δικαστήρια εκτός από τα προβλεπόμενα στο παρόν τμήμα.

ΤΜΗΜΑ 6**Αποκλειστική δικαιοδοσία****Άρθρο 24**

Τα ακόλουθα δικαστήρια κράτους μέλους έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία των διαδίκων:

- 1) σε υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων, τα δικαστήρια του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου.

Πάντως, σε υποθέσεις μισθώσεων ακινήτων που συνάπτονται για προσωρινή ιδιωτική χρήση μέγιστης διάρκειας έξι συνεχών μηνών, έχουν επίσης διεθνή δικαιοδοσία τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του ο εναγόμενος, εφόσον ο μισθωτής είναι φυσικό πρόσωπο και ο ιδιοκτήτης και ο μισθωτής έχουν την κατοικία τους στο ίδιο κράτος μέλος:

- 2) σε δίκες που έχουν ως αντικείμενο το κύρος της σύστασης, ακυρότητας ή λύσης εταιρειών ή άλλων νομικών προσώπων ή ενώσεων φυσικών ή νομικών προσώπων ή το κύρος αποφάσεων των οργάνων τους, τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο η εταιρεία, το νομικό πρόσωπο ή η ένωση έχουν την έδρα τους. Προκειμένου να καθορισθεί η έδρα, το δικαστήριο εφαρμόζει τους ιδιωτικού διεθνούς δικαίου κανόνες του·
- 3) σε δίκες που έχουν ως αντικείμενο το κύρος καταχωρίσεων σε δημόσια βιβλία, τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου τηρούνται τα βιβλία αυτά·

4) σε δίκες που έχουν ως αντικείμενο την καταχώριση ή το κύρος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σημάτων, σχεδίων και υποδειγμάτων ή άλλων ανάλογων δικαιωμάτων τα οποία επιδέχονται κατάθεση ή καταχώριση, ανεξαρτήτως εάν το ζήτημα τίθεται στο πλαίσιο ασκήσεως αγωγής ή προβολής ένστασης, τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ζητήθηκε, πραγματοποιήθηκε, ή θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε η κατάθεση ή η καταχώριση σύμφωνα με πράξη της Ένωσης ή με διεθνή σύμβαση.

Με την επιφύλαξη της δικαιοδοσίας του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, σύμφωνα με τη σύμβαση χορηγήσεως ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, που υπογράφηκε στο Μόναχο στις 5 Οκτωβρίου 1973, τα δικαστήρια κάθε κράτους μέλους έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σε υποθέσεις που αφορούν την καταχώριση ή το κύρος οποιουδήποτε ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας που χορηγείται για το εν λόγω κράτος μέλος.

5) σε δίκες που έχουν ως αντικείμενο την αναγκαστική εκτέλεση αποφάσεων, τα δικαστήρια του κράτους μέλους εκτέλεσης της απόφασης.

ΤΜΗΜΑ 7

Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 25

1. Αν τα μέρη, ανεξαρτήτως του τόπου κατοικίας τους, συμφώνησαν ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια κράτους μέλους θα δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θα προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τα δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν διεθνή δικαιοδοσία, εκτός αν η συμφωνία είναι άκυρη ως προς την ουσιαστική της ισχύ της βάσει της νομοθεσίας του οικείου κράτους μέλους. Αυτή η δικαιοδοσία είναι αποκλειστική εκτός αν τα μέρη συμφώνησαν άλλως. Η συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας καταρτίζεται:

- α) είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση·
- β) είτε υπό μορφή ανταποκρινόμενη στην πρακτική που έχουν καθιερώσει οι συμβαλλόμενοι στις μεταξύ τους σχέσεις· ή
- γ) είτε, στο διεθνές εμπόριο, υπό μορφή ανταποκρινόμενη στις συνήθειες τις οποίες τα μέρη γνωρίζουν ή οφείλουν να γνωρίζουν και οι οποίες είναι ευρέως γνωστές σ' αυτού του είδους την εμπορική δραστηριότητα και τηρούνται τακτικά από τους συμβαλλόμενους σε συμβάσεις του είδους για το οποίο πρόκειται στη συγκεκριμένη εμπορική δραστηριότητα.

2. Κάθε διαβίβαση διά της ηλεκτρονικής οδού που επιτρέπει μεταγενέστερη πρόσβαση στο περιεχόμενο της συμφωνίας λογίζεται ότι έχει καταρτισθεί «γραπτά».

3. Το δικαστήριο ή τα δικαστήρια ενός κράτους μέλους στα οποία απονέμει διεθνή δικαιοδοσία η συστατική πράξη ενός trust έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία ως προς αγωγές κατά του

ιδρυτή, του trustee ή του δικαιούχου ενός trust, αν πρόκειται για σχέσεις μεταξύ των προσώπων αυτών ή για δικαιώματα ή υποχρεώσεις τους από το trust.

4. Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας, καθώς και οι ανάλογες ρήτρες της συστατικής πράξεως του trust δεν παράγουν αποτελέσματα, αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 15, 19 ή 23 ή αν τα δικαστήρια τη διεθνή δικαιοδοσία των οποίων αποκλείουν έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 24.

5. Συμφωνία καθορισμού της διεθνούς δικαιοδοσίας που αποτελεί στοιχείο σύμβασης λογίζεται ως συμφωνία ανεξάρτητη από τους λοιπούς όρους της σύμβασης.

Η εγκυρότητα μιας συμφωνίας καθορισμού της διεθνούς δικαιοδοσίας δεν επιδέχεται προσβολής εκ μόνου του λόγου ότι η σύμβαση δεν είναι έγκυρη.

Άρθρο 26

1. Πέραν των περιπτώσεων όπου η διεθνής δικαιοδοσία απορρέει από άλλες διατάξεις του παρόντος κανονισμού, το δικαστήριο κράτους μέλους ενώπιον του οποίου ο εναγόμενος παρίσταται αποκτά διεθνή δικαιοδοσία. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται, αν η παράσταση έχει ως σκοπό την αμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας ή αν υπάρχει άλλο δικαστήριο με αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 24.

2. Σε υποθέσεις που αναφέρονται στα τμήματα 3, 4 ή 5, όταν εναγόμενος είναι ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή, ο ασφαλισμένος, ένας δικαιούχος της ασφαλιστικής σύμβασης, ο ζημιωθής, ο καταναλωτής ή ο εργαζόμενος, το δικαστήριο προτού κηρύξει εαυτό αρμόδιο βάσει της παραγράφου 1, εξασφαλίζει ότι ο εναγόμενος ενημερώθηκε για το δικαίωμά του να αμφισβητήσει τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου και για τις συνέπειες της εμφάνισης ή της μη εμφάνισής του στο δικαστήριο.

ΤΜΗΜΑ 8

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας και του παραδεκτού

Άρθρο 27

Όταν δικαστήριο κράτους μέλους καλείται να κρίνει, ως κύριο ζήτημα, διαφορά επί της οποίας τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 24, διαπιστώνει αυτεπάγγελα ότι δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία.

Άρθρο 28

1. Όταν ένα πρόσωπο που έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος ενάγεται ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους και δεν εμφανισθεί, το δικαστήριο διαπιστώνει αυτεπάγγελα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας, εκτός εάν η δικαιοδοσία του απορρέει από τον παρόντα κανονισμό.

2. Το δικαστήριο αναστέλλει τη διαδικασία εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ο εναγόμενος ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της αναγκαίας για την άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε επιμέλεια για το σκοπό αυτό.

3. Το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επίδοσης και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδικών πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)⁽¹⁾ εφαρμόζεται αντί της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, εάν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβασθεί από το ένα κράτος μέλος στο άλλο δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.

4. Εφόσον δεν εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007, εφαρμόζεται το άρθρο 15 της σύμβασης της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965, σχετικά με την επίδοση και την κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδικών πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, εάν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβασθεί στην αλλοδαπή δυνάμει της συμβάσεως αυτής.

ΤΜΗΜΑ 9

Εκκρεμοδικία και συνάφεια

Άρθρο 29

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 31 παράγραφος 2, αν έχουν ασκηθεί αγωγές με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία μεταξύ των ιδίων διαδικών ενώπιον δικαστηρίων διαφορετικών κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός του πρώτου επιληφθέντος αναστέλλει αυτεπάγγελτα τη διαδικασία του μέχρις ότου διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου.

2. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, κατόπιν αιτήσεως δικαστηρίου που επελήφθη της διαφοράς, οιοδήποτε άλλο επιληφθέν δικαστήριο ενημερώνει αμελλητί το εν λόγω δικαστήριο σχετικά με την ημερομηνία κατά την οποία του υποβλήθηκε η διαφορά σύμφωνα με το άρθρο 32.

3. Εφόσον διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου, κάθε άλλο δικαστήριο κηρύσσει εαυτό αναρμόδιο υπέρ εκείνου.

Άρθρο 30

1. Όταν συναφείς αγωγές εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίων διαφορετικών κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός του πρώτου επιληφθέντος μπορεί να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία.

2. Όταν οι αγωγές αυτές εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας ενώπιον του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου, κάθε άλλο δικαστήριο δύναται επίσης, με αίτηση ενός από τους διαδικούς,

να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, υπό την προϋπόθεση ότι το πρώτο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και για τις δύο αγωγές και ότι το δικαίό του επιτρέπει την ένωση συναφών υποθέσεων.

3. Είναι συναφείς, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε να υπάρχει συμφέρον να εξετασθούν και να εκδικασθούν ταυτόχρονα, προκειμένου να αποφευχθεί η έκδοση ασυμβίβαστων μεταξύ τους αποφάσεων αν τυχόν οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 31

1. Όταν για μια αγωγή έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία περισσότερα δικαστήρια, η διαπίστωση της έλλειψης διεθνούς δικαιοδοσίας γίνεται υπέρ του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 26, όταν επιλαμβάνεται υπόθεσης δικαστήριο κράτους μέλους στο οποίο παρέχεται αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία δυνάμει συμφωνίας αναφερόμενης στο άρθρο 25, κάθε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους αναστέλλει τη διαδικασία έως ότου το δικαστήριο το οποίο επελήφθη βάσει της συμφωνίας κηρύξει εαυτό αναρμόδιο.

3. Όταν το δικαστήριο που ορίζεται στη συμφωνία διαπιστώσει ότι έχει διεθνή δικαιοδοσία βάσει της συμφωνίας, κάθε δικαστήριο άλλου κράτους μέλους κηρύσσει εαυτό αναρμόδιο υπέρ του εν λόγω δικαστηρίου.

4. Οι παράγραφοι 2 και 3 δεν εφαρμόζονται σε ζητήματα που αναφέρονται στα τμήματα 3, 4 ή 5, όταν ενάγων είναι ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή, ο ασφαλισμένος, ένας δικαιούχος της ασφαλιστικής σύμβασης, ο ζημιωθείς, ο καταναλωτής ή ο εργαζόμενος και η συμφωνία δεν είναι έγκυρη βάσει διατάξεως περιλαμβανομένης στα τμήματα αυτά.

Άρθρο 32

1. Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, ένα δικαστήριο λογίζεται ως επιληφθέν:

α) από την κατάθεση στο δικαστήριο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κοινοποίηση ή την επίδοση του εγγράφου στον εναγόμενο· ή

β) εάν το έγγραφο πρέπει να κοινοποιηθεί ή να επιδοθεί προτού κατατεθεί στο δικαστήριο, μόλις παραληφθεί από την αρμόδια για την κοινοποίηση ή την επίδοση αρχή, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κατάθεση του εγγράφου στο δικαστήριο.

Η αρμόδια για την επίδοση ή την κοινοποίηση αρχή που αναφέρεται στο στοιχείο β) είναι η πρώτη η οποία παραλαμβάνει τα προς επίδοση ή κοινοποίηση έγγραφα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 324 της 10.12.2007, σ. 79.

2. Τα δικαστήρια ή οι αρμόδιες για την επίδοση ή την κοινοποίηση αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σημειώνουν αντίστοιχως την ημερομηνία κατάθεσης του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου ή του ισοδύναμου εγγράφου ή την ημερομηνία παραλαβής των προς επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων.

Άρθρο 33

1. Όταν η διεθνής δικαιοδοσία έχει βασισθεί στο άρθρο 4 ή στα άρθρα 7, 8 ή 9 ενώ εκκρεμεί διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου τρίτου κράτους κατά το χρόνο κατά τον οποίο δικαστήριο κράτους μέλους επιλαμβάνεται προσφυγής με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία και μεταξύ των ιδίων διαδικών όπως και η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου του τρίτου κράτους, το δικαστήριο του κράτους μέλους μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία εφόσον:

- α) εκτιμάται ότι το δικαστήριο του τρίτου κράτους θα εκδώσει απόφαση επιδεκτική αναγνώρισης και, αναλόγως της περιπτώσεως, εκτέλεσης στο εν λόγω κράτος μέλος και
- β) το δικαστήριο του κράτους μέλους έχει πεισθεί ότι μια αναστολή είναι επιβεβλημένη για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης.

2. Το δικαστήριο του κράτους μέλους μπορεί να συνεχίσει τη διαδικασία ανά πάσα στιγμή εφόσον:

- α) η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου του τρίτου κράτους έχει η ίδια ανασταλεί ή διακοπεί· ή
- β) το δικαστήριο του κράτους μέλους συνάγει ότι η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου του τρίτου κράτους είναι απίθανο να ολοκληρωθεί εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος· ή
- γ) η συνέχιση της διαδικασίας είναι επιβεβλημένη για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης.

3. Το δικαστήριο του κράτους μέλους περατώνει τη διαδικασία εφόσον η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου στο τρίτο κράτος ολοκληρωθεί και οδηγήσει στην έκδοση απόφασης επιδεκτικής αναγνώρισης και, κατά περίπτωση, εκτέλεσης στο ανωτέρω κράτος μέλος.

4. Το δικαστήριο του κράτους μέλους εφαρμόζει το παρόν άρθρο αιτήσεε διαδικού ή, όταν αυτό είναι εφικτό βάσει του εθνικού δικαίου, αυτεπαγγέλτως.

Άρθρο 34

1. Όταν η διεθνής δικαιοδοσία έχει βασισθεί στο άρθρο 4 ή στα άρθρα 7, 8 ή 9 ενώ εκκρεμεί διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου τρίτου κράτους κατά το χρόνο κατά τον οποίο δικαστήριο κράτους μέλους έχει επιληφθεί προσφυγής συναφούς με την προσφυγή που

εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου στο τρίτο κράτος, το δικαστήριο του κράτους μέλους δύναται να αναστείλει τη διαδικασία, εφόσον:

- α) ενδείκνυται να συνεκδικαστούν και να κριθούν συγχρόνως οι συναφείς προσφυγές, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων αποφάσεων λόγω της χωριστής εκδίκασής τους·
- β) εκτιμάται ότι το δικαστήριο του τρίτου κράτους θα εκδώσει απόφαση επιδεκτική αναγνώρισης, και κατά περίπτωση, εκτέλεσης στο εν λόγω κράτος μέλος και
- γ) το δικαστήριο του κράτους μέλους έχει πεισθεί ότι η αναστολή είναι απαραίτητη για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης.

2. Το δικαστήριο του κράτους μέλους μπορεί να συνεχίσει τη διαδικασία ανά πάσα στιγμή, εφόσον:

- α) το δικαστήριο του κράτους μέλους εκτιμά ότι δεν υφίσταται πλέον κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων αποφάσεων·
- β) η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου του τρίτου κράτους έχει η ίδια ανασταλεί ή διακοπεί· ή
- γ) το δικαστήριο του κράτους μέλους συνάγει ότι η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου του τρίτου κράτους είναι απίθανο να ολοκληρωθεί εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος· ή
- δ) η συνέχιση της διαδικασίας είναι επιβεβλημένη για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης.

3. Το δικαστήριο του κράτους μέλους δύναται να περατώσει τη διαδικασία σε περίπτωση που η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου του τρίτου κράτους ολοκληρωθεί και οδηγήσει στην έκδοση απόφασης επιδεκτικής αναγνώρισης και, ανάλογα με την περίπτωση, εκτέλεσης στο ανωτέρω κράτος μέλος.

4. Το δικαστήριο του κράτους μέλους εφαρμόζει το παρόν άρθρο αιτήσεε διαδικού ή, όταν αυτό είναι εφικτό βάσει του εθνικού δικαίου, αυτεπαγγέλτως.

ΤΜΗΜΑ 10

Ασφαλιστικά και συντηρητικά μέτρα

Άρθρο 35

Τα ασφαλιστικά μέτρα που προβλέπονται από το δίκαιο κράτους μέλους μπορούν να ζητηθούν από τις δικαστικές αρχές του κράτους μέλους αυτού, έστω και εάν δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει διεθνή δικαιοδοσία για την ουσία της υπόθεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

ΤΜΗΜΑ 1

Αναγνώριση

Άρθρο 36

1. Απόφαση η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζεται στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία.

2. Κάθε ενδιαφερόμενος δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία του τμήματος 3 υποπλήμα 2, να ζητήσει την έκδοση απόφασης που να ορίζει ότι δεν συντρέχουν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 45 λόγοι άρνησης αναγνώρισης.

3. Αν η έκβαση δικαστικής διαδικασίας σε κράτος μέλος εξαρτάται από την κρίση επί παρεμπιπτόντος ζητήματος που αφορά άρνηση αναγνώρισης, το δικαστήριο έχει δικαιοδοσία επί του θέματος αυτού.

Άρθρο 37

1. Ένας διάδικος που επιθυμεί να επικαλεστεί σε κράτος μέλος απόφαση η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος προσκομίζει:

- α) αντίγραφο της απόφασης το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας και
- β) τη βεβαίωση που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 53.

2. Το δικαστήριο ή η αρχή ενώπιον της οποίας γίνεται επίκληση της απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος δύναται, εάν το κρίνει απαραίτητο, να απαιτήσει από το διάδικο ο οποίος την επικαλείται να προσκομίσει, σύμφωνα με το άρθρο 57, μετάφραση ή μεταγραμματοισμό του περιεχομένου της βεβαίωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β). Το δικαστήριο ή η αρχή δύναται να απαιτήσει από το διάδικο τη μετάφραση αυτή αντί της μετάφρασης του περιεχομένου της βεβαίωσης εάν δεν μπορεί να συνεχίσει τη διαδικασία χωρίς μετάφραση.

Άρθρο 38

Το δικαστήριο ή άλλη αρχή ενώπιον της οποίας γίνεται επίκληση απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος δύναται να αναστείλει τη διαδικασία, εν όλω ή εν μέρει:

- α) εάν η απόφαση έχει προσβληθεί στο κράτος μέλος προέλευσης· ή
- β) εάν έχει υποβληθεί αίτηση για την έκδοση απόφασης που να διαπιστώνει ότι δεν συντρέχουν προβλεπόμενοι στο άρθρο 45 λόγοι άρνησης αναγνώρισης ή απόφασης που να ορίζει ότι η αναγνώριση πρέπει να απορριφθεί βάσει ενός εξ αυτών των λόγων.

ΤΜΗΜΑ 2

Εκτέλεση

Άρθρο 39

Απόφαση η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος και είναι εκτελεστή σε αυτό το κράτος μέλος είναι ομοίως εκτελεστή στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται κήρυξη εκτελεστότητας.

Άρθρο 40

Κάθε εκτελεστή απόφαση παρέχει αυτοδικαίως την εξουσία λήψης οποιουδήποτε συντηρητικού μέτρου το οποίο προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

Άρθρο 41

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος τμήματος, η διαδικασία που εφαρμόζεται για την εκτέλεση αποφάσεων που έχουν εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος διέπεται από το δικαιο του κράτους μέλους αναγνώρισης ή εκτέλεσης. Κάθε απόφαση η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος και είναι εκτελεστή στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης εκτελείται σε αυτό υπό τους ίδιους όρους οι οποίοι ισχύουν και για την εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

2. Παρά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1, οι λόγοι άρνησης ή αναστολής της εκτέλεσης με βάση το δικαιο του κράτους μέλους αναγνώρισης ή εκτέλεσης ισχύουν, εφόσον δεν είναι ασύμβατοι προς τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 45.

3. Ο διάδικος που επιδιώκει την εκτέλεση απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, δεν υποχρεούται να έχει ταχυδρομική διεύθυνση στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης. Ούτε οφείλει αυτός ο διάδικος να έχει εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης εκτός αν είναι υποχρεωτικό να έχει αντιπρόσωπο ανεξαρτήτως από την εθνικότητα ή την κατοικία των διαδίκων.

Άρθρο 42

1. Για τους σκοπούς της εκτέλεσης σε ένα κράτος μέλος απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, ο αιτών υποβάλλει στην αρμόδια για την εκτέλεση αρχή τα εξής:

- α) αντίγραφο της απόφασης το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας και
- β) τη βεβαίωση που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 53 η οποία πιστοποιεί ότι η απόφαση είναι εκτελεστή και περιέχει απόσπασμα της απόφασης καθώς και, κατά περίπτωση, κάθε συναφή πληροφορία σχετικά με τα καταβλητέα δικαστικά έξοδα και τον υπολογισμό των τόκων.

2. Προκειμένου να εκτελεστεί σε κράτος μέλος απόφαση η οποία εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος και με την οποία διατάσσεται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων, ο αιτών υποβάλλει στην αρμόδια για την εκτέλεση αρχή τα εξής:

- α) αντίγραφο της απόφασης το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·
- β) τη βεβαίωση που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 53 η οποία περιέχει περιγραφή του μέτρου και πιστοποιεί:
 - i) ότι το δικαστήριο είναι αρμόδιο να κρίνει την ουσία της υπόθεσης·
 - ii) ότι η απόφαση είναι εκτελεστή στο κράτος μέλος προέλευσης και
- γ) αν το μέτρο έχει διαταχθεί χωρίς κλήτευση του εναγόμενου να εμφανισθεί στο δικαστήριο, αποδεικτικό επίδοσης της απόφασης.

3. Η αρμόδια αρχή εκτέλεσης δύναται, αν το κρίνει αναγκαίο, να ζητήσει από τον αιτούντα να προσκομίσει σύμφωνα με το άρθρο 57, μετάφραση ή μεταγγραμματοσίμο του περιεχομένου της βεβαίωσης.

4. Η αρμόδια αρχή εκτέλεσης μπορεί να απαιτήσει από τον αιτούντα να προσκομίσει μετάφραση της απόφασης μόνον εφόσον δεν δύναται να συνεχίσει τη διαδικασία χωρίς μετάφραση.

Άρθρο 43

1. Εάν ζητείται η εκτέλεση απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος, η βεβαίωση που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 53 επιδίδεται και κοινοποιείται στο πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση πριν από το πρώτο μέτρο της εκτέλεσης. Η βεβαίωση συνοδεύεται από την απόφαση, εφόσον αυτή δεν επιδόθηκε και κοινοποιήθηκε ακόμα σε αυτό το πρόσωπο.

2. Όταν το άτομο κατά του οποίου επιδιώκεται η εκτέλεση της απόφασης κατοικεί σε κράτος μέλος διαφορετικό του κράτους μέλους προέλευσης, μπορεί να ζητήσει μετάφραση του κειμένου της απόφασης προκειμένου να αμφισβητήσει την εκτέλεση της απόφασης εφόσον η απόφαση δεν είναι διατυπωμένη ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε μία από τις εξής γλώσσες:

- α) γλώσσα που κατανοεί· ή
- β) την επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους κατοικίας ή, εάν αυτό το κράτος έχει περισσότερες επίσημες γλώσσες, στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου κατοικίας του.

Στη περίπτωση που η μετάφραση του κειμένου της απόφασης ζητείται δυνάμει της πρώτης υποπαραγράφου, δεν μπορούν να ληφθούν μέτρα εκτέλεσης της απόφασης εκτός από ασφαλιστικά μέτρα έως ότου η μετάφραση επιδοθεί στο πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

Η παράγραφος αυτή δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που η απόφαση έχει ήδη επιδοθεί και κοινοποιηθεί στο πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση σε μία από τις γλώσσες που αναφέρονται στην πρώτη υποπαραγραφο ή συνοδεύεται από μετάφραση σε μία από αυτές τις γλώσσες.

3. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στην εκτέλεση ασφαλιστικών μέτρων που περιλαμβάνονται σε απόφαση ή όταν ο επιδιώκων την εκτέλεση λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 40.

Άρθρο 44

1. Σε περίπτωση που υποβληθεί αίτηση άρνησης εκτέλεσης απόφασης σύμφωνα με το υποτίμημα 2 του τμήματος 3, το δικαστήριο στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης δύναται, κατόπιν αιτήσεως του προσώπου κατά του οποίου επιδιώκεται η εκτέλεση:

- α) να περιορίσει τη διαδικασία εκτέλεσης στη λήψη συντηρητικών μέτρων·
- β) να εξαρτήσει την εκτέλεση από τον όρο της παροχής εγγύησης, την οποία προσδιορίζει το ίδιο· ή
- γ) να αναστείλει, εν όλω ή εν μέρει, τη διαδικασία εκτέλεσης.

2. Η αρμόδια αρχή στο κράτος μέλος, κατόπιν αιτήσεως του προσώπου κατά του οποίου επιδιώκεται η εκτέλεση, αναστέλλει τη διαδικασία εκτέλεσης, εφόσον η εκτελεστότητα της απόφασης έχει ανασταλεί στο κράτος μέλος προέλευσης.

ΤΜΗΜΑ 3

Άρνηση αναγνώρισης και εκτέλεσης

Υποτίμημα 1

Άρνηση αναγνώρισης

Άρθρο 45

1. Με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου, η αναγνώριση μιας απόφασης απορρίπτεται:

- α) αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους αναγνώρισης ή εκτέλεσης·
- β) εάν η απόφαση εκδόθηκε ερήμην, εάν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν κοινοποιήθηκε ή δεν επιδόθηκε στον εναγόμενο εγκαίρως και κατά τρόπο που να του επιτρέπει να προετοιμάσει την υπεράσπισή του, εκτός αν ο εναγόμενος δεν προσέβαλε την απόφαση, ενώ είχε σχετικό δικαίωμα·

γ) εάν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που εκδόθηκε μεταξύ των ιδίων διαδικών στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης·

δ) εάν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με προγενέστερη απόφαση που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος μεταξύ των ιδίων διαδικών επί διαφοράς που είχε το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία, εφόσον η προγενέστερη απόφαση πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης·

ε) εάν η απόφαση έρχεται σε σύγκρουση με:

i) το κεφάλαιο II τμήματα 3, 4 ή 5 όπου ο αναγόμενος ήταν ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή, ο ασφαλισμένος, ένας δικαιούχος της ασφαλιστικής σύμβασης, ο ζημιωθής, ο καταλωτής ή ο εργαζόμενος· ή

ii) το κεφάλαιο II τμήμα 6.

2. Κατά τον έλεγχο των λόγων δικαιοδοσίας που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο ε), το δικαστήριο στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση δεσμεύεται από τις πραγματικές διαπιστώσεις στις οποίες το δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης έχει θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1 στοιχείο ε), δεν ερευνάται η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου του κράτους μέλους προέλευσης. Το κριτήριο της δημόσιας τάξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) δεν αφορά τους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας

4. Η αίτηση άρνησης αναγνώρισης υποβάλλεται σύμφωνα με τις διαδικασίες του υποτμήματος 2 και, κατά περίπτωση, του τμήματος 4.

Υποτμήμα 2

Άρνηση εκτέλεσης

Άρθρο 46

Η εκτέλεση απόφασης απορρίπτεται κατόπιν αιτήσεως του καθ' ου ζητείται η εκτέλεση όταν συντρέχει ένας εκ των λόγων που αναφέρονται στο άρθρο 45.

Άρθρο 47

1. Η αίτηση άρνησης της εκτέλεσης υποβάλλεται στο δικαστήριο που κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 75 στοιχείο α) ως δικαστήριο στο οποίο πρέπει να υποβληθεί η αίτηση.

2. Η διαδικασία άρνησης της εκτέλεσης, εφόσον δεν καλύπτεται από τον παρόντα κανονισμό, διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

3. Ο αιτών προσκομίζει στο δικαστήριο αντίγραφο της απόφασης και, κατά περίπτωση, μετάφραση ή μεταγραμματισμό της απόφασης.

Το δικαστήριο δύναται να μη ζητήσει να προσκομισθούν τα έγγραφα που προβλέπονται στο προηγούμενο εδάφιο εφόσον τα έχει ήδη στην κατοχή του ή εφόσον εκτιμά ότι δεν είναι εύλογο να καλέσει τον αιτούντα να τα προσκομίσει. Στην τελευταία περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει από τον άλλο διάδικο να προσκομίσει τα έγγραφα.

4. Ο διάδικος ο οποίος επιδιώκει την άρνηση της εκτέλεσης απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος δεν υποχρεούται να έχει ταχυδρομική διεύθυνση στο κράτος μέλος αναγνώρισης και εκτέλεσης. Ούτε οφείλει αυτός ο διάδικος να έχει εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης εκτός αν είναι υποχρεωτικό να έχει αντιπρόσωπο ανεξαρτητως από την εθνικότητα ή την κατοικία των διαδικών.

Άρθρο 48

Το δικαστήριο αποφασίζει επί της αιτήσεως για άρνηση εκτέλεσης αμελλητί.

Άρθρο 49

1. Κατά της αποφάσεως που εκδίδεται επί της αιτήσεως για άρνηση εκτέλεσης μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο και από τους δύο διαδίκους.

2. Το ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου που κάθε κράτος μέλος έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 75 στοιχείο β) ως δικαστήριο αρμόδιο επί των συγκεκριμένων ενδίκων μέσων.

Άρθρο 50

Η απόφαση επί ενδίκου μέσου προσβάλλεται με ένδικο μέσο μόνο εφόσον το οικείο κράτος μέλος έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή το δικαστήριο που επιλαμβάνεται του περαιτέρω ενδίκου μέσου σύμφωνα με το άρθρο 75 στοιχείο γ).

Άρθρο 51

1. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου υποβάλλεται αίτηση άρνησης εκτέλεσης ή ενώπιον του οποίου εκδικάζεται ένδικο μέσο που ασκήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 49 ή το άρθρο 50 δύναται να αναστείλει τη διαδικασία εάν έχει ασκηθεί στο κράτος μέλος προέλευσης τακτικό ένδικο μέσο κατά της απόφασης ή εάν δεν έχει εκπνεύσει ακόμη η προθεσμία άσκησης του τακτικού ενδίκου μέσου. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, το δικαστήριο δύναται να τάξει προθεσμία για την άσκηση του.

2. Εάν η απόφαση έχει εκδοθεί στην Ιρλανδία, στην Κύπρο ή στο Ηνωμένο Βασίλειο, κάθε μορφή ενδίκου μέσου διαθέσιμου στο κράτος μέλος προέλευσης θεωρείται ως τακτικό ένδικο μέσο για τους σκοπούς της παραγράφου 1.

ΤΜΗΜΑ 4

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 52

Αποφάσεις που έχουν εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος σε καμία περίπτωση δεν ελέγχονται επί της ουσίας στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

Άρθρο 53

Κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε ενδιαφερομένου, το δικαστήριο προέλευσης εκδίδει τη βεβαίωση χρησιμοποιώντας το έντυπο του παραρτήματος I.

Άρθρο 54

1. Σε περίπτωση που η απόφαση περιλαμβάνει μέτρο ή διαταγή που δεν προβλέπεται στο δίκαιο του κράτους μέλους αναγνώρισης ή εκτέλεσης, το μέτρο ή η διαταγή αυτή θα προσαρμοσθούν, στο μέτρο του δυνατού, σε μέτρο ή διαταγή που προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους, έχει ισodύναμα αποτελέσματα και επιδιώκει παρεμφερείς στόχους και συμφέροντα.

Η προσαρμογή δεν μπορεί να οδηγήσει σε αποτελέσματα που υπερβαίνουν όσα προβλέπονται στη νομοθεσία του κράτους μέλους προέλευσης.

2. Οποιοσδήποτε εκ των διαδικών δύναται να αμφισβητήσει την προσαρμογή του μέτρου ή της διαταγής ενώπιον δικαστηρίου.

3. Εφόσον είναι αναγκαίο, μπορεί να απαιτηθεί από το διάδικο που επικαλείται την απόφαση ή επιδιώκει την εκτέλεσή της, να προσκομίσει μετάφραση ή μεταγραμματισμό της απόφασης.

Άρθρο 55

Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος και επιβάλλουν ποινή υπό μορφή πληρωμής είναι εκτελεστές στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης μόνο εφόσον το πληρωτέο ποσό έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο οριστικό από το δικαστήριο προέλευσης.

Άρθρο 56

Καμιά εγγύηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί σε διάδικο που ζητεί σε κράτος μέλος την εκτέλεση αποφάσεως η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, με την αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός ή ότι δεν κατοικεί ή δεν διαμένει στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

Άρθρο 57

1. Όποτε απαιτείται μετάφραση ή μεταγραμματισμός δυνάμει του παρόντος κανονισμού, η εν λόγω μετάφραση ή μεταγραμματισμός γίνεται στην επίσημη γλώσσα του οικείου κράτους μέλους ή, αν στο εν λόγω κράτος μέλος υπάρχουν περισσότερες επίσημες γλώσσες, στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες

που χρησιμοποιούν τα δικαστήρια του τόπου όπου γίνεται επίκληση απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος ή υποβάλλεται αίτηση, σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Σε σχέση με τα έντυπα για τα οποία γίνεται λόγος στα άρθρα 53 και 60, η μετάφραση ή ο μεταγραμματισμός μπορούν να γίνουν και προς οποιαδήποτε άλλη επίσημη γλώσσα ή γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης την οποία ή τις οποίες το οικείο κράτος μέλος έχει δηλώσει ότι αποδέχεται.

3. Κάθε μετάφραση βάσει του παρόντος κανονισμού πραγματοποιείται από επίσημο μεταφραστή κράτους μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ

Άρθρο 58

1. Τα δημόσια έγγραφα που είναι εκτελεστά σε ένα κράτος μέλος προέλευσης εκτελούνται στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς κήρυξη δυνατότητας εκτέλεσης. Η εκτέλεση του δημοσίου εγγράφου μπορεί να απορριφθεί μόνο εφόσον προδήλως αντίκειται στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

Επί των δημοσίων εγγράφων εφαρμόζονται, κατά περίπτωση, οι διατάξεις του τμήματος 2, του τμήματος 3 υποτμήμα 2, και του τμήματος 4 του κεφαλαίου III.

2. Το προσκομιζόμενο δημόσιο έγγραφο πρέπει να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας στο κράτος μέλος προέλευσης.

Άρθρο 59

Οι δικαστικοί συμβιβασμοί που είναι εκτελεστοί στο κράτος μέλος προέλευσης εκτελούνται στα υπόλοιπα κράτη μέλη υπό τους ίδιους όρους με τα δημόσια έγγραφα.

Άρθρο 60

Η αρμόδια αρχή ή το δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης εκδίδει, κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε ενδιαφερομένου, τη βεβαίωση χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο του Παραρτήματος II, η οποία περιλαμβάνει περιλήψη της εκτελεστής υποχρέωσης που έχει καταγραφεί στο δημόσιο έγγραφο ή της συμφωνίας μεταξύ των διαδίκων που έχει καταγραφεί στο δικαστικό συμβιβασμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 61

Καμία επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για έγγραφα τα οποία εκδίδονται σε κράτος μέλος κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 62

1. Για να καθορίσει αν διάδικος έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους μέλους του επιληφθέντος δικαστηρίου, το δικαστήριο εφαρμόζει το εθνικό δίκαιο.

2. Αν διάδικος δεν έχει την κατοικία του στο κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου, το δικαστήριο, προκειμένου να καθορίσει αν ο διάδικος έχει την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος, εφαρμόζει το δίκαιο του κράτους μέλους αυτού.

Άρθρο 63

1. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, εταιρεία ή άλλο νομικό πρόσωπο έχει την κατοικία της στον τόπο στον οποίο έχει:

- α) την καταστατική της έδρα·
- β) την κεντρική της διοίκηση· ή
- γ) την κύρια εγκατάστασή της.

2. Για τους σκοπούς της Ιρλανδίας, της Κύπρου και του Ηνωμένου Βασιλείου, με τον όρο «καταστατική έδρα» νοείται ο τόπος του «registered office», ελλείψει δε αυτού νοείται το «place of incorporation» (ο τόπος ιδρύσεως), ελλείψει δε και αυτού ο τόπος δυνάμει της νομοθεσίας του οποίου πραγματοποιήθηκε η «formation» (σύσταση) του νομικού προσώπου.

3. Για να καθορίσει αν ένα trust έχει την έδρα του στο έδαφος του κράτους μέλους του επιληφθέντος δικαστηρίου, το δικαστήριο εφαρμόζει τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 64

Με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων εθνικών διατάξεων, πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους και διώκονται για αδίκημα εξ αμελείας ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους, του οποίου δεν έχουν την ιθαγένεια, μπορούν να αναθέσουν την υπεράσπισή τους σε αρμόδια για το έργο αυτό πρόσωπα, ακόμη και αν δεν εμφανίζονται αυτοπροσώπως. Το επιληφθέν δικαστήριο μπορεί ωστόσο να διατάξει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση· σε περίπτωση μη εμφάνισης, η απόφαση που εκδίδεται επί της πολιτικής αγωγής, χωρίς το εν λόγω πρόσωπο να είχε τη δυνατότητα να αμυνθεί, μπορεί να μην αναγνωριστεί ή να μην εκτελεστεί στα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 65

1. Η διεθνής δικαιοδοσία που προβλέπεται στο άρθρο 8 σημείο 2 και στο άρθρο 13 για την προσεπικλήση δικονομικού εγγυητή ή για άλλη προσεπικλήση/τριτοδιάδικο, μπορεί να ισχύσει στα κράτη

μέλη που τίθενται στον κατάλογο που καταρτίζει η Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 76 παράγραφος 2, μόνο αν αυτό επιτρέπεται βάσει του εθνικού δικαίου. Ένα πρόσωπο που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να προσεπικληθεί ενώπιον των δικαστηρίων των εν λόγω κρατών μελών σύμφωνα με τους κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον / τριτοδιάδικο που αναφέρονται στον ανωτέρω κατάλογο.

2. Αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 8 σημείο 2 και του άρθρου 13, αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με το κεφάλαιο III σε κάθε άλλο κράτος μέλος. Τα αποτελέσματα που αυτές οι αποφάσεις οι εκδιδόμενες στα κράτη μέλη του καταλόγου της παραγράφου 1 μπορούν να παράγουν σύμφωνα με το δίκαιο των εν λόγω κρατών μελών έναντι τρίτων μερών κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 αναγνωρίζονται σε όλα τα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη που περιλαμβάνονται στον κατάλογο της παραγράφου 1 παρέχουν, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, σύμφωνα με την απόφαση 2001/470/EK⁽¹⁾ (εφεξής «Ευρωπαϊκό Δικαστικό δίκτυο») πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 2 δεύτερο εδάφιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 66

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις αγωγές που ασκούνται στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται ή καταγράφονται και τους δικαστικούς συμβιβασμούς που εγκρίνονται ή συνάπτονται κατά ή μετά την 10η Ιανουαρίου 2015.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 80, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 συνεχίζει να διέπει τις αποφάσεις που εκδίδονται σε αγωγές που ασκήθηκαν, τα δημόσια έγγραφα που εκδόθηκαν ή καταγράφηκαν και τους δικαστικούς συμβιβασμούς που εγκρίθηκαν ή συνήφθησαν πριν από την 10η Ιανουαρίου 2015 και που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΑΛΛΑ ΜΕΣΑ

Άρθρο 67

Ο παρών κανονισμός δεν προδικάζει την εφαρμογή των διατάξεων οι οποίες διέπουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων σε ειδικά θέματα και οι οποίες περιλαμβάνονται στα νομοθετήματα της Ένωσης ή στις εθνικές νομοθεσίες οι οποίες εναρμονίσθηκαν κατ' εφαρμογή των νομοθετημάτων αυτών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 25.

Άρθρο 68

1. Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά τη σύμβαση των Βρυξελλών του 1968 μεταξύ των κρατών μελών, εξαιρουμένων των εδαφών των κρατών μελών, τα οποία υπάγονται στο εδαφικό πεδίο εφαρμογής της εν λόγω συμβάσεως και τα οποία αποκλείονται από τον παρόντα κανονισμό κατ' εφαρμογή του άρθρου 355 της ΣΛΕΕ.

2. Στο μέτρο που ο παρών κανονισμός αντικαθιστά μεταξύ των κρατών μελών τις διατάξεις της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968, κάθε παραπομπή στην εν λόγω σύμβαση νοείται ως παραπομπή στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 69

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 70 και 71, ο παρών κανονισμός αντικαθιστά μεταξύ κρατών μελών τις συμβάσεις οι οποίες καλύπτουν τα ίδια θέματα τα οποία καλύπτει και ο παρών κανονισμός. Ειδικότερα, αντικαθίστανται οι συμβάσεις που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που καταρτίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και το άρθρο 76 παράγραφος 2.

Άρθρο 70

1. Οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 69 εξακολουθούν να παράγουν αποτελέσματα επί θεμάτων στα οποία ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται.

2. Εξακολουθούν να παράγουν αποτελέσματα ως προς τις αποφάσεις που εκδόθηκαν, τα δημόσια έγγραφα που εκδόθηκαν επισήμως ή καταγράφηκαν και τους δικαστικούς συμβιβασμούς που εγκρίθηκαν ή συνήφθησαν πριν από την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001.

Άρθρο 71

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις συμβάσεις στις οποίες τα κράτη μέλη είναι μέρη και οι οποίες ρυθμίζουν, σε ειδικά θέματα, τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων.

2. Προς εξασφάλιση της ομοιόμορφης ερμηνείας της, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται με τον ακόλουθο τρόπο:

α) ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει τη δυνατότητα ενός δικαστηρίου κράτους μέλους που είναι μέρος σύμβασης σχετικής με ειδικό θέμα να θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του σε μια τέτοια σύμβαση, ακόμα και αν ο εναγόμενος κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους που δεν είναι μέρος της συγκεκριμένης σύμβασης. Το δικαστήριο εφαρμόζει σε κάθε περίπτωση το άρθρο 28 του παρόντος κανονισμού·

β) αποφάσεις που εκδίδονται από δικαστήριο κράτους μέλους κατά την άσκηση διεθνούς δικαιοδοσίας του βάσει σύμβασης σχετικής

με ειδικό θέμα αναγνωρίζονται και εκτελούνται στα άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Αν μια σύμβαση σχετική με ειδικό θέμα και της οποίας μέρη είναι το κράτος μέλος προέλευσης και το κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης, καθορίζει τις προϋποθέσεις αναγνώρισης ή εκτέλεσης αποφάσεων, εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις αυτές. Σε κάθε περίπτωση είναι δυνατή η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού επί της αναγνώρισεως και εκτελέσεως των αποφάσεων.

Άρθρο 72

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις συμφωνίες με τις οποίες τα κράτη μέλη, πριν την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001, δεσμεύθηκαν, δυνάμει του άρθρου 59 της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968, να μην αναγνωρίζουν απόφαση εκδοθείσα, κυρίως σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος της προαναφερόμενης σύμβασης, κατά εναγόμενου που έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε τρίτο κράτος, όταν στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4 της σύμβασης αυτής, η απόφαση δεν θεμελιώθηκε παρά μόνο σε δικαιοδοσία προβλεπόμενη στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της ίδιας σύμβασης.

Άρθρο 73

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή της σύμβασης του Λουγκάνο του 2007.

2. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή της σύμβασης της Νέας Υόρκης του 1958.

3. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή διμερών συμβάσεων και συμφωνιών μεταξύ ενός τρίτου κράτους και ενός κράτους μέλους που έχουν συναφθεί πριν την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 και οι οποίες αφορούν θέματα διεπόμενα από τον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 74

Στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου τα κράτη μέλη παρέχουν, ενόψει της διαθέσεως των πληροφοριών στο κοινό, περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση, περιλαμβανομένων των αρχών που είναι αρμόδιες για την εκτέλεση και πληροφοριών σχετικά με τυχόν περιορισμούς στους οποίους υπόκειται η εκτέλεση, ιδίως σχετικά με τους κανόνες προστασίας των οφειλετών και τις περιόδους παραγραφής ή λήξης αποσβεστικής προθεσμίας.

Τα κράτη μέλη φροντίζουν για τη διαρκή ενημέρωση των πληροφοριών αυτών.

Άρθρο 75

Έως τις 10 Ιανουαρίου 2014 τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή:

- α) τα δικαστήρια στα οποία πρέπει να υποβάλλεται η αίτηση για άρνηση αναγνώρισης σύμφωνα με το άρθρο 47 παράγραφος 1·
- β) τα δικαστήρια στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2·
- γ) τα δικαστήρια στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50 και
- δ) τις γλώσσες που γίνονται δεκτές για τις μεταφράσεις των εντύπων όπως αναφέρονται στο άρθρο 57 παράγραφος 2.

Η Επιτροπή διαθέτει τις πληροφορίες στο κοινό με κάθε κατάλληλο μέσο, ιδίως μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου.

Άρθρο 76

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή:
 - α) τους κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2·
 - β) τους κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης που προβλέπεται στο άρθρο 65 και
 - γ) τις συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69.
2. Η Επιτροπή καταρτίζει τους αντίστοιχους καταλόγους με βάση τις κατά την παράγραφο 1 κοινοποιήσεις των κρατών μελών.
3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τυχόν μεταγενέστερες τροποποιήσεις που επιδιώκεται να επέλθουν σε αυτούς τους καταλόγους. Η Επιτροπή τροποποιεί τους καταλόγους αναλόγως.
4. Η Επιτροπή δημοσιεύει τους καταλόγους και τυχόν μεταγενέστερες τροποποιήσεις τους στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
5. Η Επιτροπή καθιστά όλες τις πληροφορίες που κοινοποιούνται βάσει των παραγράφων 1 και 3 προσιτές στο κοινό με κάθε άλλο πρόσφορο μέσο, ειδικότερα μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου.

Άρθρο 77

Η Επιτροπή έχει την εξουσία να θεσπίζει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 78 αναφορικά με τις τροποποιήσεις των παραρτημάτων I και II.

Άρθρο 78

1. Η εξουσία θέσεως κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που ορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 77 εξουσιοδότηση θέσεως κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή επ' αόριστο από τις 9 Ιανουαρίου 2013.
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 77 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία την οποία διευκρινίζει. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
4. Η Επιτροπή, μόλις θεσπίσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
5. Μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 77 τίθεται σε ισχύ μόνο εφόσον δεν διατυπωθούν αντιρρήσεις είτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε από το Συμβούλιο, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ενημερώσουν την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να προβάλουν αντιρρήσεις. Με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά δύο μήνες.

Άρθρο 79

Το αργότερο μέχρι τις 11 Ιανουαρίου 2022 η Επιτροπή υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η εν λόγω έκθεση περιλαμβάνει αξιολόγηση για την ενδεχόμενη ανάγκη περαιτέρω επέκτασης των κανόνων περί διεθνούς δικαιοδοσίας σε εναγόμενους που δεν κατοικούν σε κράτος μέλος λαμβάνοντας υπόψη τη λειτουργία του παρόντος κανονισμού και ενδεχόμενες εξελίξεις σε διεθνές επίπεδο. Εάν χρειάζεται, η έκθεση συνοδεύεται από προτάσεις τροποποιήσεων του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 80

Ο παρών κανονισμός καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001. Οι παραπομπές στον καταργούμενο κανονισμό θεωρούνται ότι γίνονται στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που περιέχεται στο παράρτημα III.

Άρθρο 81

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 10 Ιανουαρίου 2015, εκτός από τα άρθρα 75 και 76, που εφαρμόζονται από τις 10 Ιανουαρίου 2014.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 12 Δεκεμβρίου 2012.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Α. Δ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

1. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ
 - 1.1. Όνομα:
 - 1.2. Διεύθυνση:
 - 1.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:
 - 1.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:
 - 1.2.3. Κράτος μέλος:
 AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU LV MT
 NL PL PT RO SE SI SK UK
 - 1.3. Τηλέφωνο:
 - 1.4. Φαξ
 - 1.5. Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (εφόσον διατίθεται):
2. ΕΝΑΓΩΝ(-ΟΝΤΕΣ) ⁽¹⁾
 - 2.1. Ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού:
 - 2.2. Ατομικός αριθμός (εφόσον προβλέπεται και διατίθεται):
 - 2.3. Ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) και τόπος γέννησης ή, επί νομικών προσώπων, ημερομηνία ίδρυσης/σύστασης/ καταχώρισης (εφόσον υπάρχει και διατίθεται):
 - 2.4. Διεύθυνση:
 - 2.4.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:
 - 2.4.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:
 - 2.4.3. Κράτος
 AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU LV MT
 NL PL PT RO SE SI SK UK Άλλη [παρακαλώ διευκρινίστε (κωδικός ISO)]
 - 2.5. Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (εφόσον διατίθεται):
3. ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΣ(-ΟΙ) ⁽²⁾
 - 3.1. Ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού:
 - 3.2. Ατομικός αριθμός (εφόσον προβλέπεται και διατίθεται):
 - 3.3. Ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) και τόπος γέννησης ή, επί νομικών προσώπων, ημερομηνία ίδρυσης/σύστασης/ καταχώρισης (εφόσον υπάρχει και διατίθεται):
 - 3.4. Διεύθυνση:
 - 3.4.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:
 - 3.4.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:
 - 3.4.3. Κράτος:
 AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU LV MT
 NL PL PT RO SE SI SK UK Άλλη [παρακαλώ διευκρινίστε (κωδικός ISO)]
 - 3.5. Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (εφόσον διατίθεται):

4. Η ΑΠΟΦΑΣΗ
- 4.1. Ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) της απόφασης:
- 4.2. Αριθμός αναφοράς της απόφασης:
- 4.3. Η απόφαση έχει εκδοθεί ερήμην;
- 4.3.1. Όχι
- 4.3.2. Ναι (παρακαλείστε να αναφέρετε την ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) κατά την οποία επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον εναγόμενο το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο):
- 4.4. Η απόφαση είναι άνευ ετέρου εκτελεστή στο κράτος μέλος προέλευσης;
- 4.4.1. Ναι (παρακαλείστε να αναφέρετε την ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) κατά την οποία η απόφαση, ενδεχομένως, κηρύχθηκε εκτελεστή):
- 4.4.2. Ναι, αλλά μόνο κατά των ακόλουθων προσώπων (να διευκρινίσετε):
- 4.4.3. Ναι, αλλά μόνο ορισμένα τμήματα της απόφασης (να διευκρινίσετε):
- 4.4.4. Η απόφαση δεν περιέχει υποχρέωση εκτέλεσης
- 4.5. Από την ημερομηνία έκδοσης της βεβαίωσης, η απόφαση επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον/στους εναγόμενο(-μενους):
- 4.5.1. Ναι (παρακαλείστε να αναφέρετε την ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) επίδοσης ή κοινοποίησης εφόσον είναι γνωστή)
- 4.5.1.1. Η απόφαση επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στις ακόλουθες γλώσσες:
BG ES CS DE ET EL EN FR GA IT LV LT HU MT NL PL PT
RO SK SL FI SV Άλλη [παρακαλώ διευκρινίστε (κωδικός ISO)]
- 4.5.2. Όχι εξ όσων γνωρίζει το δικαστήριο
- 4.6. Περιεχόμενο της απόφασης και τόκοι
- 4.6.1. Απόφαση επί χρηματικής απαίτησης ⁽³⁾
- 4.6.1.1. Σύντομη περιγραφή του αντικειμένου της υπόθεσης:
- 4.6.1.2. Το δικαστήριο διέταξε
..... [ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού] ⁽⁴⁾
να προβεί στην καταβολή ποσού σ ...:
..... [ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού]
- 4.6.1.2.1. Εάν περισσότερα του ενός πρόσωπα ευθύνονται για μία και την αυτή οφειλή, το συνολικό ποσό μπορεί να εισπραχθεί από τον καθένα εξ αυτών:
- 4.6.1.2.1.1. Ναι
- 4.6.1.2.1.2. Όχι
- 4.6.1.3. Νόμισμα:
 ευρώ (EUR) Βουλγαρικό λεβ (BGN) Τσεχική κορόνα (CZK) Ουγγρικό φιορίνι (HUF)
Λιθουανικό λίτας (LTL) Λετονικό λατς (LVL) Πολωνικό ζλότι (PLN) Λίρα στερλίνα (GBP)
Ρουμανικό λέου (RON) Σουηδική κορόνα (SEK) Άλλο (να διευκρινίσετε τον κωδικό ISO):
- 4.6.1.4. Κύριο ποσό:
- 4.6.1.4.1. Εφάπαξ καταβολή ποσού

- 4.6.1.4.2. Καταβολή ποσού σε δόσεις ⁽⁵⁾

Ημερομηνία καταβολής (ηη/μμ/εεεε)	Ποσό

- 4.6.1.4.3. Περιοδική καταβολή ποσού

- 4.6.1.4.3.1. σε ημερήσια βάση

- 4.6.1.4.3.2. σε εβδομαδιαία βάση

- 4.6.1.4.3.3. άλλο (διευκρινίσατε περιοδικότητα):

- 4.6.1.4.3.4. Από (ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός):

- 4.6.1.4.3.5. Ενδεχομένως, έως (ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός)

- 4.6.1.5. Τόκοι, κατά περίπτωση

- 4.6.1.5.1. Τόκος:

- 4.6.1.5.1.1. Δεν καθορίζονται με την απόφαση

- 4.6.1.5.1.2. Ναι, καθορίζονται με την απόφαση ως ακολούθως:

- 4.6.1.5.1.2.1. Ποσό:

ή:

- 4.6.1.5.1.2.2. Επιτόκιο ... %

- 4.6.1.5.1.2.3. Τόκος που υπολογίζεται από (ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός) έως (ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός) ⁽⁶⁾

- 4.6.1.5.2. Νόμιμος τόκος (ενδεχομένως) που υπολογίζεται βάσει (παρακαλείστε να προσδιορίσετε το σχετικό νομοθέτημα):

- 4.6.1.5.2.1. Τόκος που υπολογίζεται από..... [ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός] έως [ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός] ⁽⁶⁾

- 4.6.1.5.3. Κεφαλαιοποίηση τόκου (εάν ναι, παρακαλείστε να διευκρινίσετε):

- 4.6.2. Απόφαση με την οποία διατάσσονται ασφαλιστικά μέτρα

- 4.6.2.1. Σύντομη περιγραφή του αντικειμένου της υπόθεσης και των διαταχθέντων μέτρων ⁽⁶⁾

- 4.6.2.2. Τα μέτρα διατάχθηκαν από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ως προς την ουσία της υπόθεσης

- 4.6.2.2.1. Ναι

- 4.6.3. Άλλο είδος απόφασης

- 4.6.3.1. Σύντομη περιγραφή του αντικειμένου της υπόθεσης και της απόφασης του δικαστηρίου

- 4.7. Έξοδα ⁽⁷⁾:

- 4.7.1. Νόμισμα:

ευρώ (EUR) Βουλγαρικό λεβ (BGN) Τσεχική κορόνα (CZK) Ουγγρικό φιορίνι (HUF) Λιθουανικό λίτας (LTL) Λετονικό λατς (LVL) Πολωνικό ζλότι (PLN) Λίρα στερλίνα (GBP) Ρουμανικό λέου (RON) Σουηδική κορόνα (SEK) Άλλο (να διευκρινίσετε τον κωδικό ISO):

- 4.7.2. Τα ακόλουθα πρόσωπα κατά των οποίων επιδιώκεται η εκτέλεση καταδικάστηκαν στην καταβολή των εξόδων:

- 4.7.2.1. Ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού: ⁽⁸⁾

- 4.7.2.2. Εάν περισσότερα του ενός πρόσωπα καταδικάστηκαν στην καταβολή των εξόδων, το συνολικό ποσό μπορεί να εισπραχθεί από τον καθένα εξ αυτών:

- 4.7.2.2.1. Ναι
- 4.7.2.2.2. Όχι
- 4.7.3. Τα έξοδα των οποίων επιδιώκεται η επιστροφή έχουν ως εξής: ⁽⁹⁾
- 4.7.3.1. Τα έξοδα ορίστηκαν στην απόφαση ως συνολικό ποσό (παρακαλείστε να διευκρινίσετε το ποσό):
- 4.7.3.2. Τα έξοδα ορίστηκαν στην απόφαση ως ποσοστό επί των συνολικών εξόδων (παρακαλείστε να διευκρινίσετε το ποσοστό αυτό):
- 4.7.3.3. Η ευθύνη για τα έξοδα καθορίστηκε στην απόφαση και τα ακριβή ποσά έχουν ως εξής:
- 4.7.3.3.1. Δικαστικά έξοδα:
- 4.7.3.3.2. Αμοιβή δικηγόρου:
- 4.7.3.3.3. Κόστος επίδοσης/κοινοποίησης εγγράφων:
- 4.7.3.3.4. Άλλα:
- 4.7.3.4. Άλλα (παρακαλείστε να διευκρινίσετε):
- 4.7.4. Τόκοι επί των εξόδων:
- 4.7.4.1. Άνευ αντικειμένου
- 4.7.4.2. Τόκοι που καθορίζονται με την απόφαση:
- 4.7.4.2.1. Ποσό:
- ή
- 4.7.4.2.2. Επιτόκιο ... %
- 4.7.4.2.2.1. Τόκος που υπολογίζεται από [ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός] έως [ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός] ⁽⁶⁾
- 4.7.4.3. Νόμιμος τόκος (ενδεχομένως) που υπολογίζεται βάσει (παρακαλείστε να προσδιορίσετε το σχετικό νομοθέτημα):
- 4.7.4.3.1. Τόκος που υπολογίζεται από [ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός] έως [ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός] ⁽⁶⁾
- 4.7.4.4. Κεφαλαιοποίηση τόκου (εάν ναι, παρακαλείστε να διευκρινίσετε):

Τόπος: ...

Υπογραφή ή/και σφραγίδα του δικαστηρίου προέλευσης:

⁽¹⁾ Αν η απόφαση αφορά περισσότερους από ένα ενάγοντα, δίδονται στοιχεία για όλους.

⁽²⁾ Αν η απόφαση αφορά περισσότερους από έναν εναγόμενο, δίδονται στοιχεία για όλους.

⁽³⁾ Εάν η απόφαση αφορά μόνο έξοδα που σχετίζονται με απαίτηση που έχει κριθεί σε προηγούμενη απόφαση, αφήστε κενό το σημείο

⁽⁴⁾ Εάν περισσότερα του ενός πρόσωπα έχουν διαταχθεί να προβούν σε πληρωμή, δίδονται στοιχεία για όλους.

⁽⁵⁾ Δίδονται στοιχεία για κάθε δόση.

⁽⁶⁾ Δίδονται στοιχεία περί όλων των περιόδων εφόσον είναι περισσότερες της μιας.

⁽⁷⁾ Το σημείο αυτό καλύπτει επίσης τις περιπτώσεις που τα έξοδα επιδικάζονται σε χωριστή απόφαση.

⁽⁸⁾ Εάν περισσότερα του ενός πρόσωπα, δίδονται στοιχεία για όλους.

⁽⁹⁾ Σε περίπτωση που τα έξοδα μπορούν να επιστραφούν από περισσότερα πρόσωπα, παρακαλείστε να προστεθεί η αναλυτική κατανομή για κάθε πρόσωπο χωριστά.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ ⁽¹⁾ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Άρθρο 60 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

1. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ Η ΑΡΜΟΔΙΑ ΑΡΧΗ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ
 - 1.1. Όνομα:
 - 1.2. Διεύθυνση:
 - 1.2.1. Οδός και αριθμός/αριθμός ταχυδρομικής θυρίδας:
 - 1.2.2. Περιοχή και ταχυδρομικός κώδικας:
 - 1.2.3. Κράτος μέλος:
 AT BE BG CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK
 - 1.3. Τηλ.
 - 1.4. Φαξ
 - 1.5. Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (εφόσον διατίθεται):
2. ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ
 - 2.1. Αρχή που συνέταξε το δημόσιο έγγραφο (εφόσον είναι διαφορετική από την αρχή έκδοσης της βεβαίωσης)
 - 2.1.1. Όνομα και ιδιότητα της αρχής:
 - 2.1.2. Διεύθυνση:
 - 2.2. Ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) σύνταξης του δημοσίου εγγράφου από την αρχή που αναφέρεται στο σημείο 2.1:
 - 2.3. Αριθμός αναφοράς του δημοσίου εγγράφου (εφόσον διατίθεται):
 - 2.4. Ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) καταχώρισης του δημοσίου εγγράφου στο κράτος μέλος προέλευσης (να συμπληρωθεί μόνο εφόσον η ημερομηνία καταχώρισης καθορίζει τα έννομα αποτελέσματα του εγγράφου και εφόσον η εν λόγω ημερομηνία είναι διαφορετική από εκείνη που αναφέρεται στο σημείο 2.2):
 - 2.4.1. Αριθμός πρωτοκόλλου (εφόσον διατίθεται):
3. ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ
 - 3.1. Δικαστήριο που ενέκρινε το δικαστικό συμβιβασμό ή ενώπιον του οποίου συνήφθη ο δικαστικός συμβιβασμός (εάν είναι διαφορετικό από το δικαστήριο έκδοσης της βεβαίωσης)
 - 3.1.1. Όνομα του δικαστηρίου:
 - 3.1.2. Διεύθυνση:
 - 3.2. Ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) του δικαστικού συμβιβασμού:
 - 3.3. Αριθμός αναφοράς του δικαστικού συμβιβασμού:
4. ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ/ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ:
 - 4.1. Όνομα(-τα) του (των) πιστωτή(-ών) [ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού] ⁽²⁾ :
 - 4.1.1. Ατομικός αριθμός (εφόσον προβλέπεται και διατίθεται):
 - 4.1.2. Ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) και τόπος γέννησης ή, επί νομικών προσώπων, ημερομηνία ίδρυσης/σύστασης/καταχώρισης (εφόσον υπάρχει και διατίθεται):
 - 4.2. Όνομα(-τα) του (των) οφειλέτη(-ών) [ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού] ⁽³⁾ :
 - 4.2.1. Ατομικός αριθμός (εφόσον προβλέπεται και διατίθεται):
 - 4.2.2. Ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) και τόπος γέννησης ή, επί νομικών προσώπων, ημερομηνία ίδρυσης/σύστασης/καταχώρισης (εφόσον υπάρχει και διατίθεται):
 - 4.3. Όνομα τρίτων, εάν υπάρχουν [ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού] ⁽⁴⁾

- 4.3.1. Ατομικός αριθμός (εφόσον προβλέπεται και διατίθεται):
- 4.3.2. Ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) και τόπος γέννησης ή, επί νομικών προσώπων, ημερομηνία ίδρυσης/σύστασης/καταχώρισης (εφόσον υπάρχει και διατίθεται):
5. ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ/ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ
- 5.1. Το δημόσιο έγγραφο/δικαστικός συμβιβασμός είναι εκτελεστός στο κράτος μέλος προέλευσης
- 5.1.1. Ναι
- 5.2. Περιεχόμενο του δημοσίου εγγράφου/δικαστικού συμβιβασμού και τόκοι
- 5.2.1. Δημόσιο έγγραφο/δικαστικός συμβιβασμός που σχετίζεται με χρηματική απαίτηση
- 5.2.1.1. Σύντομη περιγραφή του αντικειμένου της υπόθεσης:
- 5.2.1.2. Βάσει του δημοσίου εγγράφου/του δικαστικού συμβιβασμού:
 Ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού ⁽⁵⁾
 να προβεί στην καταβολή ποσού στον (στην):
 Ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού:
- 5.2.1.2.1. Εάν περισσότερα του ενός πρόσωπα ευθύνονται για μία και την αυτή οφειλή, το συνολικό ποσό μπορεί να εισπραχθεί από τον καθένα εξ αυτών:
- 5.2.1.2.1.1. Ναι
- 5.2.1.2.1.2. Όχι
- 5.2.1.3. Νόμισμα
 ευρώ (EUR) Βουλγαρικό λεβ (BGN) Τσεχική κορόνα (CZK) Ουγγρικό φιορίνι (HUF)
 Λιθουανικό λίτας (LTL) λετονικό λατς (LVL) Πολωνικό ζλότι (PLN) Λίρα στερλίνα (GBP)
 Ρουμανικό λέου (RON) Σουηδική κορόνα (SEK) Άλλο (να διευκρινίσετε τον κωδικό ISO):
- 5.2.1.4. Κύριο ποσό:
- 5.2.1.4.1. Εφάπαξ καταβολή ποσού
- 5.2.1.4.2. Καταβολή ποσού σε δόσεις ⁽⁶⁾
Ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) καταβολής	Ποσό
- 5.2.1.4.3. Περιοδική καταβολή ποσού
- 5.2.1.4.3.1. σε ημερήσια βάση
- 5.2.1.4.3.2. σε εβδομαδιαία βάση
- 5.2.1.4.3.3. άλλο (διευκρινίσατε περιοδικότητα):
- 5.2.1.4.3.4. Από [ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός]:
- 5.2.1.4.3.5. Ενδεχομένως, έως [ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός]:
- 5.2.1.5. Τόκοι, κατά περίπτωση
- 5.2.1.5.1. Τόκος:
- 5.2.1.5.1.1. Δεν καθορίζεται στο δημόσιο έγγραφο/δικαστικό συμβιβασμό
- 5.2.1.5.1.2. Ναι, καθορίζεται στο δημόσιο έγγραφο/δικαστικό συμβιβασμό ως ακολούθως:

5.2.1.5.1.2.1. Ποσό:

ή

5.2.1.5.1.2.2. Επιτόκιο ... %

5.2.1.5.1.2.3. Τόκος που υπολογίζεται από [ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός] έως
[ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός].

5.2.1.5.2. Νόμιμος τόκος (ενδεχομένως) που υπολογίζεται βάσει (παρακαλείστε να προσδιορίσετε το σχετικό νομοθέτημα):

5.2.1.5.2.1. Τόκος που υπολογίζεται από [ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός] έως
[ημερομηνία (ηη/μμ/εεεε) ή γεγονός] ⁽⁷⁾

5.2.1.5.3. Κεφαλαιοποίηση τόκου (εάν ναι, παρακαλείστε να διευκρινίσετε):

5.2.2. Δημόσιο έγγραφο/δικαστικός συμβιβασμός που σχετίζεται με μη χρηματική εκτελεστή υποχρέωση:

5.2.2.1. Σύντομη περιγραφή της εκτελεστής υποχρέωσης

5.2.2.2. Η υποχρέωση που αναφέρεται στο σημείο 5.2.2.1 είναι εκτελεστή κατά των ακόλουθων προσώπων ⁽⁸⁾
[ονοματεπώνυμο(-α)/επωνυμία εταιρείας ή όνομα οργανισμού]:

(Τόπος): ...

Υπογραφή ή/και σφραγίδα του δικαστηρίου ή της αρχής που είναι αρμόδιοι για την έκδοση της βεβαίωσης:

⁽¹⁾ Να διαγραφεί η περιττή ένδειξη στο σύνολο της βεβαίωσης.

⁽²⁾ Εάν περισσότερα του ενός πρόσωπα, δίδονται στοιχεία για όλους τους πιστωτές.

⁽³⁾ Εάν περισσότερα του ενός πρόσωπα, δίδονται στοιχεία για όλους τους οφειλέτες.

⁽⁴⁾ Δίδονται τα στοιχεία των τρίτων (εάν υπάρχουν).

⁽⁵⁾ Εάν περισσότερα του ενός πρόσωπα έχουν διαταχθεί να προβούν σε πληρωμή, δίδονται τα στοιχεία τους.

⁽⁶⁾ Δίδονται στοιχεία περί των επιμέρους δόσεων.

⁽⁷⁾ Αν είναι πολλές, δίδονται στοιχεία για όλες τις περιόδους.

⁽⁸⁾ Δίδονται στοιχεία περί όλων των προσώπων εφόσον είναι περισσότερα του ενός.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1
Άρθρο 1 παράγραφος 2, εισαγωγική φράση	Άρθρο 1 παράγραφος 2, εισαγωγική φράση
Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία α) και στ)
Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία β) έως δ)	Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία β) έως δ)
—	Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο ε)
Άρθρο 1 παράγραφος 3	—
—	Άρθρο 2
Άρθρο 2	Άρθρο 4
Άρθρο 3	Άρθρο 5
Άρθρο 4	Άρθρο 6
Άρθρο 5, εισαγωγική φράση	Άρθρο 7, εισαγωγική φράση
Άρθρο 5 σημείο 1	Άρθρο 7 σημείο 1
Άρθρο 5 σημείο 2	—
Άρθρο 5 σημεία 3 και 4	Άρθρο 7 σημεία 2 και 3
—	Άρθρο 7 σημείο 4
Άρθρο 5 σημεία 5 έως 7	Άρθρο 7 σημεία 5 έως 7
Άρθρο 6	Άρθρο 8
Άρθρο 7	Άρθρο 9
Άρθρο 8	Άρθρο 10
Άρθρο 9	Άρθρο 11
Άρθρο 10	Άρθρο 12
Άρθρο 11	Άρθρο 13
Άρθρο 12	Άρθρο 14
Άρθρο 13	Άρθρο 15
Άρθρο 14	Άρθρο 16
Άρθρο 15	Άρθρο 17
Άρθρο 16	Άρθρο 18
Άρθρο 17	Άρθρο 19
Άρθρο 18	Άρθρο 20
Άρθρο 19 σημεία 1 και 2	Άρθρο 21 παράγραφος 1
—	Άρθρο 21 παράγραφος 2
Άρθρο 20	Άρθρο 22
Άρθρο 21	Άρθρο 23
Άρθρο 22	Άρθρο 24
Άρθρο 23 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 25 παράγραφοι 1 και 2

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001	Παρών κανονισμός
Άρθρο 23 παράγραφος 3	—
Άρθρο 23 παράγραφοι 4 και 5	Άρθρο 25 παράγραφοι 3 και 4
—	Άρθρο 25 παράγραφος 5
Άρθρο 24	Άρθρο 26 παράγραφος 1
—	Άρθρο 26 παράγραφος 2
Άρθρο 25	Άρθρο 27
Άρθρο 26	Άρθρο 28
Άρθρο 27 παράγραφος 1	Άρθρο 29 παράγραφος 1
—	Άρθρο 29 παράγραφος 2
Άρθρο 27 παράγραφος 2	Άρθρο 29 παράγραφος 3
Άρθρο 28	Άρθρο 30
Άρθρο 29	Άρθρο 31 παράγραφος 1
—	Άρθρο 31 παράγραφος 2
—	Άρθρο 31 παράγραφος 3
—	Άρθρο 31 παράγραφος 4
Άρθρο 30	Άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β)
—	Άρθρο 32 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
—	Άρθρο 32 παράγραφος 2
—	Άρθρο 33
—	Άρθρο 34
Άρθρο 31	Άρθρο 35
Άρθρο 32	Άρθρο 2 στοιχείο α)
Άρθρο 33	Άρθρο 36
—	Άρθρο 37
—	Άρθρο 39
—	Άρθρο 40
—	Άρθρο 41
—	Άρθρο 42
—	Άρθρο 43
—	Άρθρο 44
Άρθρο 34	Άρθρο 45 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ)
Άρθρο 35 παράγραφος 1	Άρθρο 45 παράγραφος 1 στοιχείο ε)
Άρθρο 35 παράγραφος 2	Άρθρο 45 παράγραφος 2
Άρθρο 35 παράγραφος 3	Άρθρο 45 παράγραφος 3
—	Άρθρο 45 παράγραφος 4
Άρθρο 36	Άρθρο 52
Άρθρο 37 παράγραφος 1	Άρθρο 38 στοιχείο α)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001	Παρών κανονισμός
Άρθρο 39	—
Άρθρο 40	—
Άρθρο 41	—
Άρθρο 42	—
Άρθρο 43	—
Άρθρο 44	—
Άρθρο 45	—
Άρθρο 46	—
Άρθρο 47	—
Άρθρο 48	—
—	Άρθρο 46
—	Άρθρο 47
—	Άρθρο 48
—	Άρθρο 49
—	Άρθρο 50
—	Άρθρο 51
—	Άρθρο 54
Άρθρο 49	Άρθρο 55
Άρθρο 50	—
Άρθρο 51	Άρθρο 56
Άρθρο 52	—
Άρθρο 53	—
Άρθρο 54	Άρθρο 53
Άρθρο 55 παράγραφος 1	—
Άρθρο 55 παράγραφος 2	Άρθρο 37 παράγραφος 2, άρθρο 47 παράγραφος 3 και άρθρο 57
Άρθρο 56	Άρθρο 61
Άρθρο 57 παράγραφος 1	Άρθρο 58 παράγραφος 1
Άρθρο 57 παράγραφος 2	—
Άρθρο 57 παράγραφος 3	Άρθρο 58 παράγραφος 2
Άρθρο 57 παράγραφος 4	Άρθρο 60
Άρθρο 58	Άρθρο 59 και άρθρο 60
Άρθρο 59	Άρθρο 62
Άρθρο 60	Άρθρο 63
Άρθρο 61	Άρθρο 64
Άρθρο 62	Άρθρο 3
Άρθρο 63	—
Άρθρο 64	—
Άρθρο 65	Άρθρο 65 παράγραφοι 1 και 2

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001	Παρών κανονισμός
—	Άρθρο 65 παράγραφος 3
Άρθρο 66	Άρθρο 66
Άρθρο 67	Άρθρο 67
Άρθρο 68	Άρθρο 68
Άρθρο 69	Άρθρο 69
Άρθρο 70	Άρθρο 70
Άρθρο 71	Άρθρο 71
Άρθρο 72	Άρθρο 72
—	Άρθρο 73
Άρθρο 73	Άρθρο 79
Άρθρο 74 παράγραφος 1	Άρθρο 75 πρώτο εδάφιο στοιχεία α), β) και γ) και άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 74 παράγραφος 2	Άρθρο 77
—	Άρθρο 78
—	Άρθρο 80
Άρθρο 75	—
Άρθρο 76	Άρθρο 81
Παράρτημα I	Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Παράρτημα II	Άρθρο 75 στοιχείο α)
Παράρτημα III	Άρθρο 75 στοιχείο β)
Παράρτημα IV	Άρθρο 75 στοιχείο γ)
Παράρτημα V	Παράρτημα I και παράρτημα II
Παράρτημα VI	Παράρτημα II
—	Παράρτημα III